

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Hvem er Jesus? — Et King James-bibelstudium med Strongs numre

HVEM ER JESUS · EN VANDRING GENNEM BIBELEN, FRA FØRSTE MOSEBOG TIL ÅBENBARINGEN

Fundamental bibelsk doktrin — Jesu Kristi evangelium

ÅBNINGSORD

Syv hundrede år før Jesus blev født, skrev en profet ned, hvad dette barn skulle kaldes. Det er ikke et navn, man ville give et menneske. Du behøver ikke tro noget for at læse denne studie. Du skal blot være villig til at se. Næsten alle mennesker i live har hørt navnet Jesus. Langt færre har læst, hvad Bibelen selv siger om ham, og vejet det for sig selv. Hvad du tror i dag, og hvad du er blevet lært, gør ingen forskel for os. Vi er glade for, at du er her for at udvide din forståelse af Jesus fra den oprindelige kilde. Hvert vers er trykt i sin fulde ordlyd, så du ser hele sætningen og ikke kun en del af den. Hvor Bibelen siger noget direkte, siger denne studie det samme. Hvor en konklusion kommer fra at sammenligne vers side om side, siger denne studie det også. Intet her afhænger af noget menneskes ord alene. Læs nu, hvad profeten skrev.

ÅBNINGSANKER

ESAJAS 9:5 (KJV 9:6) ja, hver en Støvle, der tramper i Striden, og Kappen, der søles i Blod, skal brændes og ende som Luernes Rov.

ET BARN ER FØDT OS + EN SØN ER GIVET OS → HANS NAVN SKAL KALDES DEN VÆLDIGE GUD.

Syv hundrede år før Jesu fødsel skrev en profet, at dette barn skulle kaldes Den mægtige Gud. Barnet Jesus lå i en krybbe. Læs verset langsomt. Versene udtrykker hele budskabet i dette studie.

A. GUDEN, SOM SAGDE "LAD OS" — ÉN GUD, OG MERE END ÉN SOM TALER

A1. 1 MOSEBOG 1:26 Derpå sagde Gud: "Lad os gøre Mennesker i vort Billede, så de ligner os, til at herske over Havets Fisk og Himmels Fugle, Kvæget og alle vildtlevende Dyr på Jorden og alt Kryb, der kryber på Jorden!" (27) Og Gud skabte Mennesket* i sit Billede; i Guds Billede skabte han det, som Mand

og Kvinde skabte han dem; { [*se til 1 Mos. 2, 15. Visd. 2, 23. Sir. 17, 3. Matt. 19, 4. Mark. 10, 6. 1 Kor. 11, 7. Ef. 4, 24. Kol. 3, 10. 1 Tim. 2, 13. Jak. 3, 9.] }

LAD OS GØRE MENNESKET I VORT BILLEDE, EFTER VOR LIGNELSE → SÅ SKABTE GUD MENNESKET I SIT EGET BILLEDE.

(Mine personlige tanker: Læs 1. Mosebog 1:26 og 1. Mosebog 1:27 sammen. Blødgør ikke forskellen mellem de to vers. 1. Mosebog 1:26 siger "os" og "vort." 1. Mosebog 1:27 siger "sit eget billede" og "Gud skabte," begge i ental. Bibelen anfører begge vers side om side uden undskyldning. Bibelen anfører blot begge dele.)

A2. 1 MOSEBOG 3:22 Men Gud HERREN sagde: "Se, Mennesket er blevet som en af os til at kende godt og ondt. Nu skal han ikke række Hånden ud og tage også af Livets Træ og spise og leve evindeligt!"

MENNESKET ER BLEVET SOM EN AF OS, TIL AT KENDE GODT OG ONDT.

A3. 1 MOSEBOG 11:7 lad os derfor stige ned og forvirre deres Tungemål der, så de ikke forstår hverandres Tungemål!"

LAD OS FARE NED + FORVIRRE DERES SPROG.

A4. ESAJAS 6:8 Så hørte jeg Herren sige: "Hvem skal jeg sende, hvem vil gå Bud for os?" Og jeg sagde: "Her er jeg, send mig!"

HVEM VIL GÅ BUD FOR OS + OG JEG SAGDE?

(Mine personlige tanker: Se nøje på Esajas 6:8. Det ene vers har begge former i den samme sætning: "Hvem skal jeg sende" og "hvem vil gå for os." Den samme talende bruger både ental og flertal sammen. Dette er ikke en skrivefejl, og det er ikke Gud, der bruger et ord i flertal til at beskrive sig selv alene. Det samme mønster forekommer mange gange, i mange forskellige bøger i Bibelen, gennem mange århundreder.)

A5. 5 MOSEBOG 6:4 Hør, Israel! HERREN vor Gud, HERREN er én. **[H259 echad ■]**

HØR, ISRAEL! HERREN VOR GUD, HERREN ER ÉN.

(Mine personlige tanker: 5 Mosebog 6:4 styrer hele studiet. Der er én Gud, og kun én: ikke to, ikke tre, ikke mange. Ethvert vers i dette studie, som skulle antyde en anden Gud, er læst forkert, og 5 Mosebog 6:4 er prøven på dette. Læg mærke til det hebraiske ord, dette vers bruger for "én." Ordet er echad. Det er det samme ord, der bruges, når aften og morgen kaldes ÉN dag, selvom en dag har to dele, og når en mand og hans hustru kaldes ÉT kød, selvom de er to personer. Bibelen valgte et ord for "én," som tillader mere end én person indeni sig. 1 Mosebog 1:26 fortæller derefter, at Gud sagde: "lad os.")

A6. ESAJAS 45:5 HERREN er jeg, ellers ingen, uden mig er der ingen Gud; jeg omgjorder dig, endskønt du ej kender mig

HERREN ER JEG + ELLERS INGEN + UDEN MIG ER DER INGEN GUD.

(Mine personlige tanker: Esajas 45:5 udtrykker den anden side af denne sandhed, og denne undersøgelse vil ikke undgå den. Gud udtaler klart, at der ikke er nogen Gud foruden ham. Hvad de resterende sider end måtte finde, kan det aldrig tilføje en anden Gud. Hvad de faktisk vil finde, er mere underligt og bedre end en anden Gud: den ene Gud, der gør sig selv kendt for mennesker.)

B. HAM SOM KALDES HERRENS ENGEL — SOM OGSÅ KALDES GUD

Det hebraiske ord, der oversættes "engel", er malak (H4397). Malak betyder en, der er sendt. Malak betegner det ærinde, den udsendte person har, ikke personens natur. Læg mærke til, hvad Bibelen gør med denne bestemte udsendte person i beretningerne nedenfor.

B1. HAGAR I ØRKENEN — HUN GIVER HAM NAVN

1 MOSEBOG 16:7 Men HERRENS Engel fandt hende ved Vandkilden i Ørkenen, ved Kilden på Vejen til Sjur; **[H4397 malak ■]** (8) og han sagde: "Hvorfra kommer du, Hagar, Sarajs Trælkvinde, og hvor går du hen?" Hun svarede: "Jeg flygter for min Herskerinde Saraj!" (9) Da sagde HERRENS Engel til hende: "Vend tilbage til din Herskerinde og find dig i hendes Mishandling!" (10) Og HERRENS Engel sagde til hende: "Jeg vil gøre dit Afkom så talrigt, at det ikke kan tælles."

JEG VIL GØRE DIT AFKOM SÅ TALRIGT, AT DET IKKE KAN TÆLLES.

1 MOSEBOG 16:13 Så gav hun HERREN, der havde talet til hende, Navnet: Du er en Gud, som ser*; thi hun sagde: “Har jeg virkelig her set et Glimt af ham, som ser mig?” { [*på hebr. El ro'i.] }

SÅ GAV HUN HERREN, DER HAVDE TALET TIL HENDE, NAVNET: DU ER EN GUD, SOM SER*; THI HUN SAGDE.

(Mine personlige tanker: To ting i 1. Mosebog 16 bør få læseren til at standse op. For det første siger den, der kaldes "Herrens engel": "Jeg vil gøre din sæd overmåde talrig." Han siger ikke "Herren vil gøre din sæd talrig." Han taler som den, der selv udfører mangfoldiggørelsen. For det andet kalder selve bibelteksten, ikke Hagars mening, denne Herrens engel for "Herren, som talte til hende." Hagar kalder denne samme person "Du Gud, som ser mig." Fortælleren i 1. Mosebog er enig med Hagar.)

B2. HÅNDEN OVER ISAK — HAN SVÆRGER VED SIG SELV

1 MOSEBOG 22:11 Da råbte HERRENS Engel til ham fra Himmelen: “Abraham, Abraham!” Han svarede: “Se, her er jeg!” (12) Da sagde Engelen: “Ræk ikke din Hånd ud mod Drengen og gør ham ikke noget; thi nu ved jeg, at du frygter Gud og end ikke sparer din Søn, din eneste, for mig!”

AT DU FRYGTER GUD OG END IKKE SPARER DIN SØN, DIN ENESTE, FOR MIG.

1 MOSEBOG 22:15 Men HERRENS Engel råbte atter til Abraham fra Himmelen: (16) “Jeg sværger ved mig selv, lyder det fra HERREN: Fordi du har gjort dette og ikke sparet din Søn, din eneste, for mig (17) så vil jeg velsigne dig og gøre dit Afkom talrigt som Himmelens Stjerner og Sandet ved Havets Bred; og dit Afkom skal tage sine Fjenders Porte i Besiddelse; (18) og i din Sæd skal alle Jordens Folk velsignes, fordi du adlød mig!”

VED MIG SELV HAR JEG SVORET, SIGER HERREN → I DIN SÆD SKAL ALLE JORDENS FOLKESLAG VELSIGNES.

(Mine personlige tanker: Betragt to udtryk i 1 Mosebog 22:11-18. Det første udtryk er "Du har ikke undholdt mig din søn." Abraham ofrede sin søn til Gud. Taleren i dette udtryk siger, at sønnen ikke blev undholdt taleren. Det andet udtryk er "Ved mig selv har jeg svoret, siger Herren." I gamle dage svor en person en ed ved en, der var større end personen selv. En skabt sendebud, der blot bringer et budskab, sværger ikke en ed ved sig selv. En skabt sendebud underskriver ikke en ed med Guds pagtsnavn. Hebræerne 6:13 giver grunden. Hebræerne 6:13 siger, at Gud svor ved sig selv. Hebræerne 6:13 angiver grunden: "efterdi han ingen større havde at sværge ved.")

B3. JAKOB BRYDER MED EN MAND — OG KALDER STEDET "GUDS ANSIGT"

1 MOSEBOG 32:25–32:27 (KJV 32:24-26) og da han så, at han ikke kunde få Bugt med ham, gav han ham et Slag på Hofteskålen; og Jakobs Hofteskål gik af Led, da han brødes med ham. (25) Da sagde han: “Slip mig, thi Morgenenen gryr!” Men han svarede: “Jeg slipper dig ikke, uden du velsigner mig!” (26) Så spurgte han: “Hvad er dit Navn?” Han svarede: “Jakob!”

DER BRØDES EN MAND MED HAM → JEG VIL IKKE LADE DIG FARE, UDEN DU VELSIGNER MIG.

1 MOSEBOG 32:29–32:31 (KJV 32:28-30) Da sagde Jakob: “Sig mig dit Navn!” Men han svarede: “Hvorfor spørger du om mit Navn?” Og han velsignede ham der. (29) Og Jakob kaldte Stedet Peniel, idet han sagde: “Jeg har skuet Gud Ansigt til Ansigt og har mit Liv frelst.” { [*Peniel (eller Penuel) betyder Guds Ansigt.] } (30) Og Solen stod op, da han drog forbi Penuel, og da haltedede han på Hoftene.

SOM EN FYRSTE HAR DU MAGT HOS GUD → JEG HAR SET GUD ANSIGT TIL ANSIGT, OG MIT LIV ER BLEVET BEVARET.

(Mine personlige tanker: Teksten i 1. Mosebog 32 kalder denne person en mand. Denne mand, som brydes med Jakob, siger, at Jakob har magt MED GUD. Jakob navngiver stedet "Guds ansigt." Jakob siger, at hans liv blev skånet. Jakob beder denne mand om et navn. Jakob får intet navn, kun et spørgsmål tilbage. Husk dette ubesvarede spørgsmål om navnet. Det samme spørgsmål dukker op igen, i en anden bog i Bibelen, hundreder af år senere.)

B4. DEN BUSK, DER BRÆNDTE — ENGLER, SOM ER JEG ER

2 MOSEBOG 3:2 Da åbenbarede HERRENS Engel sig for ham i en Ildslue, der slog ud af en Tornebusk, og da han så nærmere til, se, da stod Tornebusken i lys Lue, uden at den blev fortæret. (3) Da sagde Moses: “Lad mig gå hen og se på dette underfulde Skue, hvorfor Tornebusken ikke brænder op.” (4) Men da HERREN så, at han gik hen for at se derpå, råbte Gud til ham fra Tornebusken: “Moses, Moses!” Og han svarede: “Se, her er jeg!” (5) Da sagde han: “Kom ikke nærmere! Drag dine Sko af dine Fødder, thi det

Sted, du står på, er hellig Jord!” (6) Og han sagde: “Jeg er din Faders Gud, Abrahams Gud, Isaks Gud og Jakobs Gud.” Da skjulte Moses sit Ansigt, thi han frygtede for at skue Gud.

HERRENS ENGEL VISTE SIG FOR HAM I EN ILDSLUE → GUD KALDTE PÅ HAM MIDT UDE FRA TORNEBUSKEN.

2 MOSEBOG 3:14 Gud svarede Moses: “Jeg er den, jeg er!” Og han sagde: “Således skal du sige til Israelitterne: JEG ER* har sendt mig til eder!” { [*Tydnig af Navnet Jahve (se Ordforklaringen under Herren.)] }

JEG ER DEN, JEG ER → JEG ER HAR SENDT MIG TIL EDER.

(Mine personlige tanker: 2 Mosebog 3:2 siger Herrens engel. To vers senere, 2 Mosebog 3:4, siger Herren, og Gud. Den samme tornebusk, den samme ild og den samme røst optræder i begge. Bibelen behandler aldrig dette som en modsigelse. Denne samme røst giver derpå det navn, som Israel skulle bære til evig tid: JEG ER DEN, JEG ER.)

ANDET SYN, SAMME SCENE — den brændende tornebusk og Jesus i tempelforgården

JOHANNES 8:56 Abraham, eders Fader, frydede sig til at se min Dag, og han så den og glædede sig.” (57) Da sagde Jøderne til ham: “Du er endnu ikke halvtredsindstyve År gammel, og du har set Abraham?” (58) Jesus sagde til dem: “Sandelig, sandelig, siger jeg eder, førend Abraham blev til, har jeg været.” (59) Så toge de Sten for at kaste på ham; men Jesus skjulte sig og gik ud af Helligdommen.

FØR ABRAHAM VAR, ER JEG → DA TOG DE STEN OP FOR AT KASTE PÅ HAM.

(Mine personlige tanker: Sæt disse to scener side om side og lad forskellen belære. Ved tornebusken siger stemmen fra ilden JEG ER. Moses skjuler sit ansigt ved tornebusken. I templet siger en mand, der står foran en menneskemængde, JEG ER. Mængden tager sten op. Mængden var ikke i tvivl om, hvad Jesus sagde. Mængden forstod Jesus helt præcist. Mængden dømte Jesu ord værdige til stening. Bemærk også, at Jesus ikke sagde "før Abraham var, VAR JEG." Jesus sagde JEG ER.)

B5. MANOA OG HANS HUSTRU — DET NAVN, SOM ER VIDUNDERLIGT

DOMMER 13:3 Nu viste HERRENS Engel sig for Kvinden og sagde til hende: “Se, du er ufrugtbar og har ingen Børn født; men du skal blive frugtsommelig og føde en Søn.

NU VISTE HERRENS ENGEL SIG FOR KVINDEN OG SAGDE TIL HENDE → MEN DU SKAL BLIVE FRUGTSOMMELIG OG FØDE EN SØN.

DOMMER 13:17 Og Manoa sagde til HERRENS Engel: “Hvad er dit Navn? Når dit Ord går i Opfyldelse, vil vi ære dig!” **[H6383 piliy ■]** (18) Men HERRENS Engel svarede: “Hvorfor spørger du om mit Navn? Du skal vide, det er underfuldt.”

DU SKAL VIDE, DET ER UNDERFULDT?

DOMMER 13:20 Og da Flammen slog op imod Himmelen fra Alteret, steg HERRENS Engel op i Alterflammen, medens Manoa og hans Hustru så til; og de faldt til Jorden på deres Ansigt. (21) Og HERRENS Engel viste sig ikke mere for Manoa og hans Hustru. Så forstod Manoa, at det var HERRENS Engel. (22) Og Manoa sagde til sin Hustru: “Vi er dødsens, thi vi har set Gud!”

HERRENS ENGEL FOR OP I ALTERETS FLAMME → VI SKULLE VISELIG DØ, THI VI HAVE SET GUD.

(Mine personlige tanker: Tre ting fremtræder tydeligt i Dommerbogen 13. Manoa beder om navnet, ganske som Jakob gjorde det i 1. Mosebog 32. Navnet holdes tilbage fra Manoa igen, denne gang med en angivet grund. Det hebraiske ord, der gives for denne grund, er piliy (H6383). King James-oversættelsen (KJV) gengiver piliy som "hemmeligt." Piliy betyder for underfuldt til at kunne kendes. Piliy kommer fra samme rod som pele (H6382), det ord, der oversættes "Underfuld" i Esajas 9:6, hvor barnet, der er født os, får sit navn. Denne samme Herrens engel stiger derpå op i alterets flamme. Manoaas egen konklusion er ikke "vi har set en engel." Manoaas konklusion er "vi har set Gud.")

B6. HØVEDSMANDEN UDEN FOR JERIKO — TILBEDT, OG SKO AF

JOSUA 5:13 Og det skete, medens Josua opholdt sig ved Jeriko, at han så op og fik Øje på en Mand, som stod foran ham med draget Sværd i Hånden. Josua gik da hen til ham og sagde: “Er du en af vore eller en af vore Fjender?” **[H8269 sar ■]** (14) Han svarede: “Ingen af Delene, jeg er Fyrsten over HERRENS Hær; lige nu er jeg kommet!” Da faldt Josua til Jorden på sit Ansigt og tilbad og sagde til ham: “Hvad har min

Herre at sige sin Tjener?" (15) Og Fyrsten over HERRENS Hær svarede Josua: "Drag dine Sko af Fødderne, thi det Sted, du står på, er hellig!" Det gjorde Josua.

JOSVA FALDT PÅ SIT ANSIGT TIL JORDEN OG TILBAD → DRAG DIN SKO AF DIN FOD; THI DET STED, HVOR DU STÅR, ER HELLIGT.

ANDET SYNSPUNKT, SAMME SCENE — to mænd bedt om at tage deres sko af

2 MOSEBOG 3:5 Da sagde han: "Kom ikke nærmere! Drag dine Sko af dine Fødder, thi det Sted, du står på, er hellig Jord!"

DRAG DINE SKO AF DINE FØDDER, THI DET STED, DU STÅR PÅ, ER HELLIG JORD.

(Mine personlige tanker: Bemærk den samme befaling, givet med næsten de samme ord, til to forskellige mænd, hundreder af år fra hinanden. Ved tornebusken kommer befalingen fra den stemme, som Bibelens tekst kalder Herren og Gud. Uden for Jeriko kommer befalingen fra en mand, der står der med et sværd i hånden. Josva falder på sit ansigt og tilbeder denne mand. Manden afviser ikke tilbedelsen. Sammenlign det med, hvad en virkelig skabt engel gør, når en mand forsøger at tilbede englen. Englen siger: "Jeg er din medtjener" (Åbenbaringen 19:10), og "tilbed Gud" (Åbenbaringen 22:9). Johannes forsøgte to gange at tilbede en engel, og begge gange afviste englen det. Ingen afviste tilbedelsen af Josva uden for Jeriko.)

B7. NU SIGER DET NYE TESTAMENTE NOGET MEGET KLART

JOHANNES 1:18 Ingen har nogen Sinde set Gud; den enbårne Søn*, som er i Faderens Skød, han har kundgjort ham. { [*Nogle af de ældste Håndskrifter læse: Gud.] } **[G1834 exegeomai ■]**

[G3439 monogenes ■]

INGEN HAR NOGENSINDE SET GUD → DEN ENBÅRNE SØN HAR ÅBENBARET HAM.

JOHANNES 5:37 Og Faderen, som sendte mig, han har vidnet om mig. I have aldrig hverken hørt hans Røst eller set hans skikkelse

I HAVE ALDRIG HVERKEN HØRT HANS RØST ELLER SET HANS SKIKKELSE.

1 TIMOTEUS 6:16 han, som alene har Udødelighed, som bor i et utilgængeligt Lys, hvem intet Menneske har set, ikke heller kan se; ham være Ære og evig Magt! Amen!

SOM BOR I ET LYS, HVORTIL INGEN KAN KOMME → HVEM INTET MENNESKE HAR SET, EJ HELLER KAN SE.

Læg nu de to halvdele af Bibelen side om side og læs de to halvdele sammen.

Det Gamle Testamente siger, igen og igen, at folk SÅ denne person, talte med denne person, spiste foran denne person, brødes med denne person, og levede.

Det Nye Testamente siger klart og tre gange, at ingen nogensinde har set Gud Fader, og at ingen kan se Gud Fader.

Begge udsagn er sande. Den person, som mennesker så i Det Gamle Testamente, og Faderen, som mennesker ikke kunne se, er derfor ikke den samme person. Johannes fastslår, hvem den sete person er. Han siger, at den sete person er den enbårne Søn, Sønnen som er i Faderens skød, og at denne Søn har ført Gud Fader frem, hvor Gud Fader kan ses.

[VERS SAMMENFØJET — INTET ENKELT VERS SIGER DETTE ALENE]

(Mine personlige tanker: Vær forsigtig og ærlig lige her, fordi dette er præcis der, hvor en person kan begynde at lægge noget til Bibelen. Hvad der DIREKTE er angivet: Det Gamle Testaments tekst selv kalder denne udsendte person Herren og Gud, og de mennesker, som mødte denne udsendte person, siger det samme. Den del er ikke en konklusion. Den del er, hvad sætningerne siger. Hvad der NÅS VED AT SAMMENSÆTTE VERS: at netop denne synlige person specifikt er Sønnen. Ikke et enkelt vers siger "Herrens engel i 1. Mosebog 16 er Jesus." Denne konklusion nås ved at sætte Johannes 1:18,

Johannes 5:37 og 1 Timoteus 6:16 op imod Det Gamle Testaments fortællinger og spørge, hvem der blev set. Det er derfor, mærket er der, og mærket bliver der.)

B8. OG BUDBRINGEREN-SOM-ER-HERREN VISER SIG IGEN HELT I SLUTNINGEN AF DET GAMLE TESTAMENTE

MALAKIAS 3:1 Se, jeg sender min Engel, og han skal bane Vej for mit Åsyn; og til sit Tempel kommer i et Nu den Herre, I søger, og Pagtens Engel, som I længes efter; se, han kommer, siger Hærskarers HERRE.

[H4397 malak ■]

SE, JEG SENDER MIN ENGEL + HAN SKAL BEREDE VEJEN FOR MIT ANSIGT → OG HERREN SKAL PLUDELIG KOMME TIL SIT TEMPEL, JA PAGTENS ENGEL.

ANDET SYNSPUNKT, SAMME SCENE — budbæreren, der blev lovet, og budbæreren, der blev genkendt

MARKUS 1:2 som der er skrevet hos Profeten Esajas: “Se, jeg sender min Engel for dit Ansigt, han skal berede din Vej. (3) Der er en Røst af en, som råber i Ørkenen: Bereder Herrens Vej, gør hans Stier jævne!” (4) Johannes kom, han, som døbte i Ørkenen og prædikede Omvendelses-Dåb til Syndernes Forladelse.

SE, JEG SENDER MIN ENGEL FORUD FOR DIT ÅSYN → BERED HERRENS VEJ.

(Mine personlige tanker: Malakias 3:1 nævner to udsendte personer i ét vers. Den ene udsendte person går i forvejen for at rydde vejen. Den anden udsendte person kaldes "Herren" og "pagtens engel." Denne anden udsendte person er den, der kommer til Herrens eget tempel. Markus indleder sit evangelium med netop at citere denne linje fra Malakias 3:1. Markus navngiver vejrydderen som Johannes, i ørkenen. Dette efterlader den anden udsendte person unavngiven af Markus på det tidspunkt. Det Gamle Testamente slutter med at vente på en engel/sendebud, som er Herren. Det Nye Testamente åbner med det samme sendebud, der træder ind.)

C. BRÆNDET LAGT PÅ DEN ENBÅRNE SØN — ABRAHAM OG ISAK PÅ BJERGET

C1. 1 MOSEBOG 22:2 Da sagde han: “Tag din Søn Isak, din eneste, ham, du elsker, og drag hen til Morija Land og bring ham der som Brændoffer på et af Bjergene, som jeg vil vise dig!” **[H3173 yachiyd ■]**

TAG NU DIN SØN, DIN ENESTE SØN ISAK, SOM DU ELSKER → OG OFR HAM DER SOM ET BRÆNDOFFER.

C2. 1 MOSEBOG 22:6 Abraham tog da Brændet til Brændofferet og lagde, det på sin Søn Isak; selv tog han Ilden og Offerkniven, og så gik de to sammen. **[H6086 ets ■]**

ABRAHAM TOG DA BRÆNDET TIL BRÆNDOFFERET OG LAGDE, DET PÅ SIN SØN ISAK → OG SÅ GIK DE TO SAMMEN.

(Mine personlige tanker: I 1. Mosebog 22:6 bærer faderen ikke veddet. Isak bærer veddet op ad bjerget. Abraham vil lægge Isak oven på det ved. Det hebraiske ord for dette ved er ets (H6086). Det er det almindelige ord for et levende træ, og også for tilhugget træ. Det samme ord betegner livets træ, og træet midt i haven.)

C3. 1 MOSEBOG 22:7 Da sagde Isak til sin Fader Abraham: “Fader!” Han svarede: “Ja. min Søn!” Da sagde han: “Her er Ilden og Brændet, men hvor er Dyret til Brændofferet?” (8) Abraham svarede: “Gud vil selv udse sig Dyret til Brændofferet, min Søn!” Og så gik de to sammen.

HVOR ER LAMMET TIL BRÆNDOFFERET? → GUD SKAL SELV UDSE SIG LAMMET.

C4. 1 MOSEBOG 22:13 Og da Abraham nu så op, fik han bag ved sig Øje på en Væder, hvis Horn havde viklet sig ind i de tætte Grene; og Abraham gik hen og tog Vædderen og ofrede den som Brændoffer i sin Søns Sted.

EN VÆDER, DER VAR FANGET I EN TJØRNEBUSK MED SINE HORN → OFREDE HAM SOM ET BRÆNDOFFER I SIN SØNS STED.

1 MOSEBOG 22:14 Derfor kaldte Abraham dette Sted: HERREN udser sig, eller, som man nu til dags siger: Bjerget, hvor HERREN viser sig.

BJERGET, HVOR HERREN VISER SIG.

(Mine personlige tanker: Overvej sønnens spørgsmål igen i 1 Mosebog 22:7: hvor er lammet? Abraham besvarer spørgsmålet. Abrahams svar rækker længere, end han vidste. Abraham siger: "Gud vil selv udse sig et lam til brændofferet." Den sætning kan bære to betydninger. Den ene betydning er, at Gud vil skaffe sig et lam til eget brug. Den

anden betydning er, at Gud vil give sig selv som lammet. Det, Gud faktisk gav den dag, var en VÆDDER, ikke et lam. En vædder er et fuldvoksnet hanfår. Denne vædder døde i sønnens sted, fanget i hornene. Isaks spørgsmål bliver besvaret på bjerget i én forstand. Isaks spørgsmål bliver også ladet åbent i en anden forstand. Der skyldes stadig et lam. Abraham navngiver stedet med et løfte i fremtidig tid: "På Herrens bjerg skal det ses.")

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — sønnen, der bar brændet, og Sønnen, der bar korset

1 MOSEBOG 22:6 Abraham tog da Brændet til Brændofferet og lagde, det på sin Søn Isak; selv tog han Ilden og Offerkniven, og så gik de to sammen.

ABRAHAM LAGDE VEDET PÅ ISAK SIN SØN → DE GIK BEGGE SAMMEN.

JOHANNES 19:17 og han bar selv sit Kors og gik ud til det såkaldte "Hovedskalsted", som hedder på Hebraisk Golgatha

OG HAN BAR SELV SIT KORS OG GIK UD TIL DET SÅKALDTE "HOVEDSKALSTED."

JOHANNES 19:18 hvor de korsfæstede ham og to andre med ham, en på hver Side, men Jesus midt imellem.

DER KORSFÆSTEDE DE HAM + JESUS I MIDTEN.

(Mine personlige tanker: En far; en enbåren søn som faderen elsker; en høj, brænde lagt på sønnens egen ryg, og sønnen der går op under det brænde. Denne scene fandt sted to gange i Bibelen. Første gang, i 1. Mosebog 22, standsede Gud kniven. Gud satte en stedfortrædende vædder i sønnens sted. Anden gang, ved korset, standsede ingen døden. Denne gang var Sønnen stedfortræderen. Læg mærke til endnu en forskel mellem de to scener. Isak spurgte: "hvor er lammet?" Der var intet svar på Isaks spørgsmål den dag. Svaret kom senere, ved Jordanfloden, fra Johannes. Johannes pegede på en mand der gik hen imod ham.)

C5. JOHANNES 1:29 Den næste Dag ser han Jesus komme til sig, og han siger: "Se det Guds Lam, som bærer Verdens Synd!

SE DET GUDS LAM, SOM BÆRER VERDENS SYND.

C6. 1 MOSEBOG 22:2 Da sagde han: "Tag din Søn Isak, din eneste, ham, du elsker, og drag hen til Morija Land og bring ham der som Brændoffer på et af Bjergene, som jeg vil vise dig!"

JOHANNES 3:16 Thi således elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. **[G3439 monogenes ■]**

DIN ENBÅRNE SØN, SOM DU ELSKER → HAN GAV SIN ENBÅRNE SØN.

C7. HEBRÆERNE 11:17 Ved Tro har Abraham ofret Isak, da han blev prøvet, ja, den. enbårne ofrede han, som havde modtaget Forjættelserne (18) til hvem der var sagt: "I Isak skal en Sæd få Navn efter dig;" (19) thi han betænkte, at Gud var mægtig endog til at oprejse fra de døde, hvorfra han jo også lignelsesvis fik ham tilbage.

HAN OFREDE SIN ENBÅRNE SØN → IDET HAN REGNEDE MED, AT GUD VAR MÆGTIG TIL AT OPVÆKKE HAM, OGSÅ FRA DE DØDE.

(Mine personlige tanker: Forfatteren af Hebræerbrevet bruger det samme græske ord om Isak, som Johannes bruger om Jesus. Det ord er "enbårne," monogenes (G3439). Forfatteren af Hebræerbrevet fortæller os, hvad Abraham tænkte på vejen op ad bjerget. Abraham tænkte, at Gud kunne oprejse drengen fra de døde. Abraham sagde til de unge mænd ved foden af bjerget: "Jeg og drengen vil gå derhen og tilbede og komme igen til jer." Abraham forventede at gå ned ad bjerget igen sammen med Isak. Abraham fik Isak tilbage, siger forfatteren af Hebræerbrevet, "i en lignelse." En lignelse betyder her et billede eller et symbol. Tre dage efter befalingen kom en søn, som var så godt som død, levende tilbage.)

EN NOTE OM STEDET — en understøttende note, ikke en påstand versene selv fremsætter

ANDEN KRØNIKEBOG 3:1 Derpå tog Salomo fat på at bygge HERRENS Hus i Jerusalem på Morija Bjerg, hvor HERREN havde ladet sig til Syne for hans Fader David, på det Sted, David havde beredt, på Jebusitten Ornans Tærskelplads.

DERPÅ TOG SALOMO FAT PÅ AT BYGGE HERRENS HUS I JERUSALEM PÅ MORIJA BJERG.

[VERS SAMMENFØJET — INTET ENKELT VERS SIGER DETTE ALENE]

(Mine personlige tanker: 1 Mosebog 22:2 nævner det sted, Gud sendte Abraham til, som landet Moria. 2 Krønikebog 3:1 nævner det sted, hvor Salomo byggede templet, som Moria bjerg, ved Jerusalem. Bjerget for Isaks nær-ofring og bjerget for ethvert senere tempeloffer bærer altså samme navn. Jerusalem er også den samme by, hvor soldater korsfæstede Jesus uden for bymuren. Sig kun det, versene siger. Versene siger ikke, at Golgata var den samme klippe som Moria. Versene siger dog det samme navn, den samme højderyg af bakker og den samme by. Abrahams egne ord var "på Herrens bjerg skal det ses." Abraham talte disse ord i fremtidsform.)

D. DEN LIDENDE TJENER — KAPITLET DER BESKRIVER KORSET FØR DER FANDTES KORS

D1. ESAJAS 52:13 Se, min Tjener får Fremgang han stiger, løftes og ophøjes såre. (14) Som mange blev målløse over ham, - så umenneskelig ussel så han ud, han ligned ej Menneskenes Børn - (15) skal Folk i Mængde undres, Konger blive stumme over ham; thi hvad ikke var sagt dem, ser de, de skuer, hvad de ikke havde hørt.

HANS ÅSYN VAR MERE VANSIRET END NOGET MENNESKES → SÅLEDES SKAL HAN BESTÆNKE MANGE FOLKESLAG.

D2. ESAJAS 53:1 Hvo troede det, vi hørte, for hvem åbenbaredes HERRENS Arm? (2) Han skød op som en Kvist for hans Åsyn, som et Rodskud af udtørret Jord, uden Skønhed og Pragt til at drage vort Blik, uden Ydre, så vi syntes om ham

HVO TROEDE DET, VI HØRTE? → UDEN YDRE, SÅ VI SYNTES OM HAM.

D3. ESAJAS 53:3 ringeagtet, skyet af Folk, en Smerternes Mand og kendt med Sygdom, en, man skjuler sit Ansigt for, agtet ringe, vi regned ham ikke.

EN SMERTERNES MAND, KENDT MED SYGDOM → HAN VAR FORAGTET, OG VI AGTEDE HAM IKKE.

D4. ESAJAS 53:4 Og dog - vore Sygdomme bar han, tog vore Smerter på sig; vi regnede ham for plaget, slagen, gjort elendig af Gud. (5) Men han blev såret for vore Overtrædelser, knust for vor Brødres Skyld; os til Fred kom Straf over ham, vi fik Lægedom ved hans Sår.

HAN BLEV SÅRET FOR VORE OVERTRÆDELSER + SLAGET FOR VORE MISGERNINGER → VED HANS SÅR ER VI HELEDE.

D5. ESAJAS 53:6 Vi for alle vild som Får, vi vendte os hver sin Vej, men HERREN lod falde på ham den Skyld, der lå på os alle.

VI FOR ALLE VILD SOM FÅR → MEN HERREN LOD FALDE PÅ HAM DEN SKYLD, DER LÅ PÅ OS ALLE.

D6. ESAJAS 53:7 Han blev knust og bar det stille, han oplod ikke sin Mund som et Lam, der føres hen at slagtes, som et Får, der er stumt, når det klippes - han oplod ikke sin Mund.

HAN FØRES SOM ET LAM TIL SLAGTNING → HAN OPLADER IKKE SIN MUND.

D7. ESAJAS 53:8 Fra Trængsel og Dom blev han taget, men hvem i hans Samtid tænkte, da han reves fra de levendes Land, at han ramtes for mit Folks Overtrædelse?

DA HAN REVES FRA DE LEVENDES LAND → AT HAN RAMTES FOR MIT FOLKS OVERTRÆDELSE.

D8. ESAJAS 53:9 Hos gudløse gav man ham Grav og Gravkammer hos den rige*, endskønt han ej gjorde Uret, og der ikke var Svig i hans Mund. { [*måske skal der læses: de Onde. Matt. 27, 38. 57. 60. 1 Pet. 2, 22.] }

HAN FIK SIN GRAV BLANDT DE UGUDELIGE + HOS DEN RIGE I SIN DØD → SKØNT HAN INTET URET HAVDE GJORT.

D9. ESAJAS 53:10 Det var HERRENS Vilje at slå ham med Sygdom; når hans Sjæl havde fuldbragt et Skyldoffer, skulde han se Afkom, leve længe og HERRENS Vilje lykkes ved hans Hånd.

NÅR HANS SJÆL FREMBÆRES SOM SKYLDOFFER → SKAL HAN SE AFKOM OG LEVE ET LANGT LIV.

D10. ESAJAS 53:11 Fordi hans Sjæl har haft Møje, skal han se det, hvorved han skal mættes. Når han kendes, skal min retfærdige Tjener retfærdiggøre de mange, han, som bar deres Overtrædelser*. { [*Teksten er usikker i V. 10 og 11. Rom. 5, 19.] } (12) Derfor arver han mange, med mægtige deler han Bytte, fordi han udtømte sin Sjæl til Døden og regnedes blandt Overtrædere; dog bar han manges Synd, og for Overtrædere bad han.

HAN UDGYDTE SIN SJÆL TIL DØDEN + HAN BLEV HENREGNET BLANDT OVERTRÆDERE → HAN BAR DE MANGES SYND OG GÅR I FORBØN FOR OVERTRÆDERNE.

(Mine personlige tanker: Læs Esajas 53:9 og derefter Esajas 53:10 igen, i rækkefølge. Det første siger, at tjeneren var DØD og begravet i en rig mands grav. Det andet siger, at efter tjenerens sjæl er gjort til et offer for synd, skal tjeneren SE sin sæd og FORLÆNGE sine dage. De to udsagn kan ikke begge være sande om en mand, der forbliver død. Opstandelsen er skrevet ind i dette kapitel af Esajas, syv hundrede år før opstandelsen fandt sted.)

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — profetens skriftrulle, og en mand i en vogn, der læser den højt

APOSTELENES GERNINGER 8:32 Men det Stykke af Skriften, som han læste, var dette: “Som et Får blev han ført til Slagtning, og som et Lam er stumt imod den, der klipper det, således oplader han ej sin Mund. (33) I Fornedrelsen blev hans Dom taget bort; hvem kan fortælle om hans Slægt, efterdi hans Liv borttages fra Jorden?” (34) Men Hofmanden talte til Filip og sagde: “Jeg beder dig, om hvem siger Profeten dette? om sig selv eller om en anden?” (35) Da oplod Filip sin Mund, og idet han begyndte fra dette Skriftsted, forkyndte han ham Evangeliet om Jesus.

OM HVEM TALER PROFETEN DETTE? → FILIP BEGYNDTE VED DETTE SKRIFTSTED OG FORKYNDTE HAM JESUS.

(Mine personlige tanker: Dette er et ærligt spørgsmål, stillet højt af en mand, der aldrig havde hørt svaret. Spørgsmålet er: hvem taler profeten om? Svaret er ikke Filips private mening. Filip begyndte netop ved det vers i Esajas 53. Filip forkyndte Jesus ud fra det vers. Apostlenes egen læsning af Esajas 53 er skrevet ned for os. Ingen behøver at gætte sig til apostlenes læsning af Esajas 53.)

E. IMMANUEL — GUD MED OS, BARNET FØDT OG SØNNEN GIVET

E1. ESAJAS 7:14 Derfor vil Herren selv give eder et Tegn: Se, Jomfruen* bliver frugtsommelig og føder en Søn, og hun kalder ham Immanuel*. { [*Ordet, der her efter den græske Oversættelse er gengivet ved Jomfru, betyder egentlig en ung Kvinde, uden at det i sig selv er afgjort, om hun er gift eller ugift.] / [**dvs. Gud med os. Es. 8, 8. 10. Matt. 1, 23. Luk. 1, 31.] } **[H6005 Immanuwel ■] [H5959 almah ■]**

DERFOR VIL HERREN SELV GIVE EDER ET TEGN: SE, JOMFRUEN* BLIVER FRUGTSOMMELIG OG FØDER EN SØN, OG HUN KALDER HAM IMMANUEL*. { [*ORDET → DER HER EFTER DEN GRÆSKE OVERSETTELSE ER GENGIVET VED JOMFRU, BETYDER EGENTLIG EN UNG KVINDE, UDEN AT DET I SIG SELV ER AFGJORT, OM HUN ER GIFT ELLER UGIFT.] / [DVS. GUD MED OS. ES. 8, 8. 10. MATT. 1, 23. LUK. 1, 31.] }.**

E2. ESAJAS 9:5–9:6 (KJV 9:6-7) ja, hver en Støvle, der tramper i Striden, og Kappen, der søles i Blod, skal brændes og ende som Luernes Rov. **[H6382 pele ■]** (7) Thi et Barn er født os, en Søn er os givet, på hans Skulder skal Herredømmet hvile; og hans Navn skal være: Underfuld-Rådgiver, Vældig-Gud, Evigheds-Fader, Fredsfyrste.

ET BARN ER FØDT + EN SØN ER GIVET → HANS NAVN SKAL KALDES DEN VÆLDIGE GUD, DEN EVIGE FADER → PÅ HANS HERREDØMMES VÆKST OG FRED SKAL DER INGEN ENDE VÆRE.

(Mine personlige tanker: Se på rækkefølgen af de to verber i Esajas 9,6. De to verber er ikke det samme verbum. De to verber står ikke i den rækkefølge ved et tilfælde. Et barn er FØDT. En søn er GIVET. At blive født beskriver, hvordan barnet kom til verden. At blive givet beskriver, hvad der skete med en søn, som allerede eksisterede. Betragt nu de navne, der gives dette barn. Esajas 9,6 siger ikke, at barnet skal være som den mægtige Gud. Esajas 9,6 siger: "hans navn skal kaldes Underfuld, den mægtige Gud." Det første navn på listen, Underfuld, er pele (H6382). Pele har samme rod som det svar, Manoa fik i Dommerbogen 13, da han bad om et navn og ikke kunne få det. I Esajas 9,6 bliver navnet givet.)

E3. ESAJAS 9:1 (KJV 9:2) Men engang skal der ikke længer være Mørke i det Land, hvor der nu er Trængsel; i Fortiden bragte han* Skændsel over Zebulons og Naftalis Land, Men i Fremtiden bringer han Ære over Vejen langs Søen, Landet hinsides Jordan, Hedningernes Kreds**. { [*dvs. Gud.] / [**på hebr.: Galil, hvoraf Galilæa. Matt. 4, 14 ff.] }

MEN ENGANG SKAL DER IKKE LÆNGER VÆRE MØRKE I DET LAND, HVOR DER NU ER TRÆNGSEL; I FORTIDEN BRAGTE HAN* SKÆNDEL OVER ZEBULONS OG NAFTALIS LAND.

E4. MIKAS 5:1 (KJV 5:2) Og du, du Betlehem-Efrata, liden til at være blandt Judas Tusinder! Af dig skal udgå mig én til at være Hersker i Israel. Hans Udspring er fra fordum, fra Evigheds Dage.

AF DIG SKAL UDGÅ MIG ÉN TIL AT VÆRE HERSKER I ISRAEL → HANS UDSPRING ER FRA FORDUM, FRA EVIGHEDS DAGE.

(Mine personlige tanker: Én sætning i Mika 5:2 rummer begge ender af hele dette studium. Denne hersker KOMMER FREM ud af en lille by. At komme frem ud af en lille by er en begyndelse, et sted en person kan gå til. Denne herskers UDGANGE er

fra fordums tid, fra evighed. Udgange fra evighed er slet ingen begyndelse. Mika udtaler begge sandheder i den samme sætning. Mika mildner ingen af sandhederne.)

F. KVINDENS SÆD OG JOMFRUEN — DET FØRSTE LØFTE OG OPFYLDELSEN

F1. 1 MOSEBOG 3:15 Jeg sætter Fjendskab mellem dig og Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd; den skal knuse dit Hoved, og du skal hugge den i Hælen!”

MELLEM DIN SÆD OG HENDES SÆD → DEN SKAL KNUSE DIT HOVED, OG DU SKAL BIDE DEN I HÆLEN.

(Mine personlige tanker: Gud talte 1 Mosebog 3:15 til slangen i Edens have, på det tidspunkt da synden kom ind i verden. 1 Mosebog 3:15 er det første løfte om en frelser i hele Bibelen. Bemærk hvis sæd dette vers nævner. Gennem resten af Skriften spores familielinjen gennem mændene. Eksempler er Abrahams sæd og Davids sæd. Her, én gang, helt i begyndelsen, nævnes linjen som KVINDENS sæd. Bemærk også de to sår i dette vers, som ikke er lige store. Kvindens sæds hæl bliver såret. Slangens hoved bliver knust.)

F2. GALATERNE 4:4 Men da Tidens Fylde kom, udsendte Gud sin Søn, født af en Kvinde, født under Loven (5) for at han skulde løskøbe dem, som vare under Loven, for at vi skulde få Sønneudkårelsen.

UDSENDTE GUD SIN SØN, FØDT AF EN KVINDE → SOM VARE UNDER LOVEN.

(Mine personlige tanker: Galaterbrevet 4:4 siger, at Gud UDSENDTE sin Søn. Galaterbrevet 4:4 siger derefter, at Sønnen blev FØDT AF EN KVINDE. Udsendelsen nævnes først i sætningen. Fødslen nævnes andet i sætningen. Denne rækkefølge har betydning. En person sendes ikke ud fra et sted, hvis den person ikke allerede eksisterede der.)

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — det lovede tegn, og det givne tegn

ESAJAS 7:14 Derfor vil Herren selv give eder et Tegn: Se, Jomfruen* bliver frugtsommelig og føder en Søn, og hun kalder ham Immanuel*. { [*Ordet, der her efter den græske Oversættelse er gengivet ved Jomfru, betyder egentlig en ung Kvinde, uden at det i sig selv er afgjort, om hun er gift eller ugift.] / [**dvs. Gud med os. Es. 8, 8. 10. Matt. 1, 23. Luk. 1, 31.] }

DER HER EFTER DEN GRÆSKE OVERSETTELSE ER GENGIVET VED JOMFRU, BETYDER EGENTLIG EN UNG KVINDE, UDEN AT DET I SIG SELV ER AFGJORT, OM HUN ER GIFT ELLER UGIFT.] / [DVS. GUD MED OS. ES. 8, 8. 10. MATT. 1, 23. LUK. 1, 31.] }.**

MATTHÆUS 1:18 Men med Jesu Kristi Fødsel gik det således til. Da Maria, hans Moder, var trolovet med Josef, fandtes hun, førend de kom sammen, at være frugtsommelig af den Helligånd. (19) Men da Josef, hendes Mand, var retfærdig og ikke vilde beskæmme hende offentligt, besluttede han hemmeligt at skille sig fra hende. (20) Men idet han tænkte derpå, se, da viste en Herrens Engel sig for ham i en drøm og sagde: “Josef, Davids Søn! frygt ikke for at tage din Hustru Maria til dig; thi det, som er avlet i hende, er af den Helligånd. (21) Og hun skal føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Jesus; thi han skal frelse sit Folk fra deres Synder.” (22) Men dette er alt sammen sket, for at det skulde opfyldes, som er talt af Herren ved Profeten, som siger: (23) “Se, Jomfruen skal blive frugtsommelig og føde en Søn, og man skal kalde hans Navn Immanuel,” hvilket er udlagt: Gud med os.

DU SKAL KALDE HANS NAVN JESUS: FOR HAN SKAL FRELSE SIT FOLK FRA DERES SYNDER → DE SKAL KALDE HANS NAVN EMMANUEL, HVILKET UDLAGT ER: GUD MED OS.

(Mine personlige tanker: Forskellen mellem de to beretninger er belæringen. Esajas 7:14 siger, at HUN skal give barnet navnet Immanuel. Matthæus 1:23 siger, at DE skal give barnet navnet Emmanuel. I Esajas' beretning giver en mor sit barn navn. I Matthæus' beretning giver alle Jesus navn. Matthæus gør også noget, som ingen læser behøver at gætte sig til. Matthæus stopper op og oversætter navnet for læseren, direkte i selve Matthæusevangeliets tekst. Ingen læser i noget århundrede kan misse, hvad navnet Emmanuel betyder. Emmanuel betyder Gud med os. Matthæus siger heller ikke, at Jesu fødsel blot mindede Matthæus om Esajas' profeti. Matthæus siger, at alt dette SKETE, for at Esajas' profeti skulle OPFYLDES.)

F3. LUKAS 1:31 Og se, du skal undfange og føde en Søn, og du skal kalde hans Navn Jesus. (32) Han skal være stor og kaldes den Højestes Søn; og Gud Herren skal give ham Davids, hans Faders Trone. (33) Og han skal være Konge over Jakobs Hus evindeligt, og der skal ikke være Ende på hans Kongedømme.” (34) Men Maria sagde til Engelen: “Hvorledes skal dette gå til, efterdi jeg ikke ved af nogen Mand?” (35) Og Engelen svarede og sagde til hende: “Den Helligånd skal komme over dig, og den Højestes Kraft skal overskygge dig; derfor skal også det hellige, som fødes, kaldes Guds Søn.

HVORLEDES SKAL DETTE SKE, DA JEG IKKE KENDER NOGEN MAND? → DET HELLIGE, SOM FØDES, SKAL KALDES GUDS SØN.

(Mine personlige tanker: Marias spørgsmål i Lukas 1:34 er et fornuftigt spørgsmål, og folk stiller det stadig. Svaret, hun får, er ikke et argument. Det er en bekendtgørelse af, hvad Gud er ved at gøre. Læg mærke til den trone, der nævnes i Lukas 1:32: "hans fader Davids trone." Det er den samme trone, som Esajas 9:7 sagde, at barnet skulle sidde på, og det samme kongehus, som Salme 110 blev skrevet om.)

G. ORDET BLEV KØD — OG HVORDAN ET MENNESKE FAKTISK FINDER HAM

G1. JOHANNES 1:1 I Begyndelsen var Ordet, og Ordet var hos Gud, og Ordet var Gud. **[G3056 logos ■]** (2) Dette var i Begyndelsen hos Gud. (3) Alle Ting ere blevne til ved det, og uden det blev end ikke én Ting til af det, som er. (4) I det var Liv, og Livet var Menneskenes Lys.

I BEGYNDELSEN VAR ORDET + ORDET VAR HOS GUD + ORDET VAR GUD → ALLE TING ERE BLEVNE TIL VED HAM.

(Mine personlige tanker: Johannes 1:1 giver tre udsagn i én linje. Hvert af de tre udsagn er nødvendigt. Det første udsagn er "Ordet var i begyndelsen." Ordet, en titel for Guds Søn før han tog en menneskelig krop på sig, havde ikke noget udgangspunkt. Det andet udsagn er "Ordet var hos Gud." Ordet er ikke blot et andet navn for Gud Faderen, for en person kan ikke være hos sig selv. Det tredje udsagn er "Ordet var Gud." Ordet er ikke et mindre væsen, der står ved siden af Gud. Fjerner man et af de tre udsagn, får man en anden sætning end den, Johannes skrev.)

G2. JOHANNES 1:14 Og Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os, og vi så hans Herlighed, en Herlighed, som en enbåren Søn har den fra sin Fader, fuld af Nåde og Sandhed. **[G4637 skenoo ■]**

ORDET BLEV KØD + TOG BOLIG IBLANDT OS → VI SÅ HANS HERLIGHED, EN HERLIGHED SOM DEN ENBÅRNE SØNS FRA FADEREN.

ANDET SYN, SAMME SCENE — teltet i ørkenen og legemets telt

2 MOSEBOG 25:8 Og du skal indrette mig en Helligdom, for at jeg kan bo midt iblandt dem.

OG DU SKAL INDRETTE MIG EN HELLIGDOM → FOR AT JEG KAN BO MIDT IBLANDT DEM.

JOHANNES 1:14 Og Ordet blev Kød og tog Bolig iblandt os, og vi så hans Herlighed, en Herlighed, som en enbåren Søn har den fra sin Fader, fuld af Nåde og Sandhed.

ORDET BLEV KØD + BOEDE IBLANDT OS.

(Mine personlige tanker: Det græske ord, Johannes bruger for "boede" i Johannes 1:14, er skenoo (G4637). Skenoo betyder at slå et telt op og bo i det telt. I gammel tid sagde Gud til Israels folk, at de skulle bygge et telt, så Gud kunne bo iblandt dem, og de byggede det af skind, træ og guld (2 Mosebog 25:8). I Johannes 1:14 vender det samme billede tilbage, men teltet er et menneskeligt legeme. Teltet i ørkenen var et tidligt billede på den sandhed, Johannes beskriver, og pegede frem mod Jesu Kristi legeme. Det Nye Testamente identificerer dette telt som en skygge, et billede der peger hen på Jesus Kristus, først efter at det har åbenbarets, hvad skyggen pegede hen på. Johannes udtrykker dette klart i Johannes 1:14.)

G3. KOLOSSENSERN 1:15 han, som er den usynlige Guds Billede, al Skabnings førstefødte; (16) thi i ham bleve alle Ting skabte i Himlene og på Jorden, de synlige og de usynlige, være sig Troner eller Herredømmer eller Magter eller Myndigheder. Alle Ting ere skabte ved ham og til ham; (17) og han er forud for alle Ting, og alle Ting bestå ved ham.

VED HAM BLEV ALLE TING SKABT + HAN ER FØR ALLE TING → VED HAM BESTÅR ALLE TING.

G4. KOLOSSENSERN 2:9 Thi i ham bor Guddommens hele Fylde legemlig (10) og i ham have I eders Fylde, ham, som er Hovedet for al Magt og Myndighed;

I HAM BOR HELE GUDHEDS FYLDE LEGEMLIGT → OG I ER FULDKOMNE I HAM.

G5. HVORDAN DU FINDER HAM — HAN FORTALTE OS, HVOR VI SKULLE SE

JOHANNES 5:39 I ransage Skrifterne, fordi I mene i dem at have evigt Liv; og det er dem, som vidne om mig. (40) Og I ville ikke komme til mig, for at I kunne have Liv.

I RANSAGE SKRIFTERNE → OG DET ER DEM, SOM VIDNE OM MIG.

(Mine personlige tanker: Jesus sagde dette i Johannes 5:39-40 til mænd, der kendte Skrifterne bedre end næsten nogen anden, der var i live på den tid. De kunne recitere dem. Jesus fortalte dem, at hele det skriftlige stof, de havde lært udenad, pegede hen på ham, og at de alligevel ikke ville komme til ham for at få liv. At kende Skriftens ord er ikke det samme som

at kende den person, ordene handler om. Der er intet andet sted at søge liv. Jesus sagde ikke: ransag jeres følelser. Han sagde: ransag skrifterne.)

G6. LUKAS 24:25 Og han sagde til dem: "O I uforstandige og senhjertede til at tro på alt det, som Profeterne have talt! (26) Burde ikke Kristus lide dette og indgå til sin Herlighed?" (27) Og han begyndte fra Moses og fra alle Profeterne og udlagde dem i alle Skrifterne det, som handlede om ham.

BEGYNDENDE FRA MOSES OG ALLE PROFETERNE → UDLAGDE HAN FOR DEM I ALLE SKRIFTERNE DET, SOM HANDLEDE OM HAM SELV.

G7. LUKAS 24:32 Og de sagde til hinanden: "Brændte ikke vort Hjerte i os, medens han talte til os på Vejen og oplod os Skrifterne?"

BRÆNDTE VORT HJERTE IKKE I OS, MEDENS HAN OPLUKKEDE SKRIFTERNE FOR OS?

G8. LUKAS 24:44 Men han sagde til dem: "Dette er mine Ord, som jeg talte til eder, medens jeg endnu var hos eder, at de Ting bør alle sammen opfyldes, som ere skrevne om mig i Mose Lov og Profeterne og Salmerne." (45) Da oplod han deres Forstand til at forstå Skrifterne.

ALT DETTE MÅ OPFYLDES, SOM ER SKREVET OM MIG I MOSELOVEN OG HOS PROFETERNE OG I SALMERNE → DA ÅBNEDE HAN DERES FORSTAND.

(Mine personlige tanker: Lukas 24:44-45 giver svaret på det spørgsmål, hele dette studium stiller. Dette svar kommer fra Jesu egen mund, efter at Jesus var opstået fra graven. Jesus nævnte tre afsnit af Det Gamle Testamente: Moseloven, profeterne og salmerne. Disse tre afsnit tilsammen udgør hele Det Gamle Testamente. Jesus sagde, at hele Det Gamle Testamente indeholdt ting om ham. Jesus sagde ikke, at kun en del af Det Gamle Testamente indeholdt ting om ham. Jesus gjorde derefter to forskellige ting for disciplene. Jesus åbnede SKRIFTERNE for disciplene. Jesus åbnede disciplenes FORSTAND. Et menneske har brug for begge disse ting. Et menneske kan holde hele Bibelen i sine hænder og alligevel have brug for, at Jesus åbner det menneskes øjne for at se Jesus i Bibelen. Læs Bibelen. Bed Jesus om at åbne Bibelen for dig. Bliv ved med at læse Bibelen.)

G9. 1 JOHANNES 1:1 Det, som var fra Begyndelsen, det, vi have hørt, det, vi have set med vore Øjne, det, vi skuede og vore Hænder følte på, nemlig om Livets Ord; - (2) og Livet blev åbenbaret, og vi have set og vidne og forkynde eder det evige Liv, som jo var hos Faderen og blev åbenbaret for os; - (3) hvad vi have set og hørt, forkynde vi også eder, for at også I må have Samfund med os; men vort Samfund er med Faderen og med hans Søn Jesus Kristus.

HØRT + SET MED VORE ØJNE + BESKUET + VORE HÆNDER HAR RØRT VED → DET EVIGE LIV, SOM VAR HOS FADEREN, OG SOM BLEV ÅBENBARET FOR OS.

(Mine personlige tanker: Johannes opregner sanserne med vilje i 1. Johannes 1:1: hørt, set, betragtet nøje og rørt med vore hænder. Johannes beskriver ikke en følelse eller en idé. Johannes beskriver en person, han spiste måltider sammen med. I den samme sætning kalder Johannes denne person for "det evige liv, som var hos Faderen." Den person, apostlene rørte med deres hænder, er den samme person, som var hos Faderen før begyndelsen. Det er hele påstanden i 1. Johannes 1:1-3. Johannes erklærer, at han er et vidne til denne påstand, ikke en teoretiker om denne påstand.)

H. HVORFOR DØDEN MÅTTE VÆRE SÅDAN — BROEN TILBAGE TIL GUD

H1. PROBLEMET, ENKELT FORKLARET

ESAJAS 59:2 Eders Brøde er det, der skiller mellem eder og eders Gud, eders Synder skjuler hans Åsyn for jer, så han ikke hører.

EDERS BRØDE ER DET, DER SKILLER MELLEDEM EDER OG EDERS GUD.

ROMERNE 3:23 Alle have jo syndet, og dem fattes Æren fra Gud

ALLE HAVE JO SYNDET, OG DEM FATTES ÆREN FRA GUD.

H2. HVORFOR BLOD, OG IKKE NOGET NEMMERE

HEBRÆERNE 9:22 Og næsten alt bliver efter Loven rensat med Blod, og uden Blods Udgydelse sker der ikke Forladelse. **[G859 aphasis ■]**

OG UDEN BLODS UDGYDELSE SKER DER IKKE FORLADELSE.

3 MOSEBOG 17:11 Thi Kødets Sjæl er i Blodet, og jeg har givet eder det til Brug på Alteret til at skaffe eders Sjæle Soning; thi det er Blodet, som skaffer Soning, fordi det er Sjælen.

THI KØDETS SJÆL ER I BLODET → SOM SKAFFER SONING, FORDI DET ER SJÆLEN.

HEBRÆERNE 10:4 Thi det er umuligt, at Blod af Tyre og Bukke kan borttage Synder.

THI DET ER UMULIGT, AT BLOD AF TYRE OG BUKKE KAN BORTTAGE SYNDER.

(Mine personlige tanker: Sæt disse tre vers sammen, og hele det gamle offersystem forklarer sig selv. Livet er i blodet. Synd koster et liv. I gammel tid gav dyreofre soning (en midlertidig dækning for synd, der genoprettede et menneskes standing over for Gud) dag efter dag, i hundredvis af år. Hebræerbrevet siger ligeud, at dyreofre aldrig kunne tage synd bort. Hvad var da hele formålet med alle disse ofre? De holdt syndens gæld synligt ubetalt. De var en lang, gentagen, daglig påmindelse om, at et liv var skyldigt, og de holdt den påmindelse ved lige, indtil den ene død, som fuldt ud kunne betale syndens gæld.)

H3. HVOR LANGT NED HAN KOM

FILIPPERNE 2:5 Det samme Sindelag være i eder, som også var i Kristus Jesus (6) han, som, da han var i Guds Skikkelse ikke holdt det for et Rov at være Gud lig (7) men forringede sig selv, idet han tog en Tjeners Skikkelse på og blev Mennesker lig; (8) og da han i Fremtræden fandtes som et Menneske, fornedrede han sig selv, så han blev lydig indtil Døden, ja, Korsdøden.

DA HAN VAR I GUDS SKIKKELSE → TOG HAN EN TJENERS SKIKKELSE PÅ → LYDIG INDTIL DØDEN, JA, KORSETS DØD.

(Mine personlige tanker: Læg mærke til rækkefølgen af nedstigning i Filipperne 2,6-8. Jesus var i Guds skikkelse. Jesus blev tømt for sit ry. Jesus tog en tjeners skikkelse på sig. Jesus fik lighed med mennesker. Jesus blev ydmyg. Jesus blev lydig. Jesus døde. Paulus tilføjede derefter to ord mere, som sætningen strengt taget ikke havde brug for: "ja, korsets død." Blot at sige, at Jesus døde, var ikke nok for Paulus. Den bestemte måde, Jesus døde på, er en del af Paulus' pointe.)

H4. HVAD DET FAKTISK KOSTEDE HAM — SAGT FORUD, OG SAGT IGEN BAGEFTER

ESAJAS 50:6 min Ryg bød jeg frem til Hug, mit Skæg til at rives, mit Ansigt skjulte jeg ikke for Hån og Spyt.

MIN RYG BØD JEG FREM TIL HUG → MIT ANSIGT SKJULTE JEG IKKE FOR HÅN OG SPYT.

SALME 22:17–22:19 (KJV 22:16-18) Thi Hunde står omkring mig, onde i Flok omringer mig, de har gennemboret mine Hænder og Fødder (17) jeg kan tælle alle mine Ben; med Skadefryd ser de på mig. (18) Mine Klæder deler de mellem sig, om Kjortelen kaster de Lod.

DE GENNEMBORER MINE HÆNDER OG FØDDER → DE DELER MINE KLÆDER IMELLEM SIG OG KASTER LOD OM MIN KJORTEL.

MATTHÆUS 27:35 Men da de havde korsfæstet ham, delte de hans Klæder imellem sig ved Lodkastning, [for at det skulde opfyldes, som er sagt af Profeten: "De delte mine Klæder imellem sig og kastede Lod om mit Klædebon."]* { [*De indklamrede Ord mangle i alle de ældste Håndskrifter og ere rimeligvis indføjede fra Joh. 19, 24.] }

DE KORSFÆSTEDE HAM OG DELTE HANS KLÆDER VED LODKASTNING → FOR AT DET SKULDE OPFYLDES.

JOHANNES 19:34 Men en af Stridsmændene stak ham i Siden med et Spyd, og straks flød der Blod og Vand ud.

ET SPYD GENNEMBOREDE HANS SIDE → STRAKS FLØD DER BLOD OG VAND UD.

(Mine personlige tanker: David skrev om gennemborede hænder og fødder i Salme 22. David skrev om soldater, der delte klæder mellem sig, i Salme 22. David skrev dette tusind år før nogen i Israel nogensinde havde set en korsfæstelse. David beskrev ikke noget, der var sket for ham personligt. Matthæus skrev århundreder senere, efter at Jesu korsfæstelse havde fundet sted. Matthæus skriver ned, at soldaterne gjorde nøjagtigt det, Salme 22 beskrev. Matthæus angiver hvorfor soldaterne gjorde dette: "for at det skulde opfyldes." Læs de to beretninger sammen. David skrev sin beretning med blikket fremad i tiden, uden nogen mulighed for at vide, at korsfæstelsen ville ske. Matthæus skrev sin beretning med blikket tilbage på korsfæstelsen, uden nogen mulighed for at benægte, at korsfæstelsen var sket.)

H5. HVAD DØDEN VAR TIL — EN BRO, IKKE EN TRAGEDIE

ROMERNE 5:8 men Gud beviser sin Kærlighed over for os, ved at Kristus døde for os, medens vi endnu vare Syndere. **[G2644 katallasso ■]** (9) Så meget mere skulle vi altså, da vi nu ere blevne retfærdiggjorte ved hans Blod, frelses ved ham fra Vreden. (10) Thi når vi, da vi vare Fjender, bleve forligte med Gud ved hans Søns Død, da skulle vi meget mere, efter at vi ere blevne forligte, frelses ved hans Liv

MENS VI ENDNU VAR SYNDERE, DØDE KRISTUS FOR OS → VI BLEV FORSONET MED GUD VED HANS SØNS DØD.

2 KORINTERNE 5:18 Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os Forligelsens Tjeneste **[G2643 katallage ■]** (19) efterdi det jo var Gud, som i Kristus forligte Verden med sig selv, idet han ikke tilregner dem deres Overtrædelser og har nedlagt Forligelsens Ord i os. (20) Vi ere altså Sendebud i Kristi Sted, som om Gud formaner ved os; vi bede i Kristi Sted: Bliver forligte med Gud! (21) Den, som ikke kendte Synd, har han gjort til Synd for os, for at vi skulle blive Guds Retfærdighed i ham.

GUD VAR I KRISTUS OG FORLIGTE VERDEN MED SIG SELV → HAM, SOM IKKE VIDSTE AF SYND, HAR HAN GJORT TIL SYND FOR OS.

1 TIMOTEUS 2:5 Thi der er én Gud, og også én Mellemmand imellem Gud og Mennesker, Mennesket Kristus Jesus (6) som gav sig selv til en Genløsnings Betaling for alle, hvilket er Vidnesbyrdet i sin Tid **ÉN GUD + ÉN MELLEMMAND MELLEM GUD OG MENNESKER, MENNESKET KRISTUS JESUS.**

(Mine personlige tanker: En mellemmand (en der står mellem to adskilte parter for at bringe de to parter sammen igen) må tilhøre begge parter fuldt ud, ellers kan han ikke tjene som mellemmand. Se hvad 1 Timoteus 2:5 siger, mellemmanden er: "mennesket Kristus Jesus." Han må være et menneske, ellers kan han ikke stå der, hvor mennesker står; og dø en menneskelig død. Se nu hvad 2 Korinther 5:19 siger var sandt inde i den død: "Gud var i Kristus." Og han må være Gud, ellers er hans død blot endnu en mands død, som ikke giver nogen frelse (redning fra synden og syndens straf) til nogen. Derfor er svaret på "hvem er Jesus" ikke et sidespørgsmål kun for lærde. Hele læren om frelsen afhænger af det.)

H6. SLAGEN PÅ STANGEN — ET GAMMELT BILLEDE HAN ANVENDTE PÅ SIG SELV

4 MOSEBOG 21:8 Da sagde HERREN til Moses: "Lav dig en Slange og sæt den på en Stang, så skal enhver slangebids, der ser hen på den, leve!" (9) Da lavede Moses en Kobberslange og satte den på en Stang; og enhver, der så hen på Kobberslangen, når en Slange havde bidt ham, beholdt Livet.

ENHVER, SOM ER BIDT, SKAL LEVE, NÅR HAN SER PÅ DEN.

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — stangen i ørkenen, og korset på højen

JOHANNES 3:14 Og ligesom Moses ophøjede Slangen i Ørkenen, således bør Menneskesønnen ophøjes (15) for at hver den, som tror, skal have et evigt Liv i ham. (16) Thi således elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortabes, men have et evigt Liv. (17) Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

LIGESOM MOSES OPHØJEDE SLAGEN I ØRKENEN, SÅLEDES MÅ MENNESKESØNNEN OPHØJES → FOR AT ENHVER, SOM TROR PÅ HAM, IKKE SKAL FORTABES.

(Mine personlige tanker: Denne forbindelse mellem Numeri 21 og Johannes 3 er ikke en forbindelse, dette studie har opfundet. Jesus udtalte denne forbindelse direkte og højt om sin egen identitet. De døende mennesker i ørkenen blev ikke bedt om at ordne sig selv, være modige eller gøre sig fortjent til en helbredelse. De blev bedt om at SE på det, Gud havde ophøjet på stangen. De, der så, levede. Hold nu de to scener sammen, og læg mærke til den underlige del. Den kobberslange, der blev ophøjet på stangen, havde skikkelse som netop den ting, der dræbte de mennesker, som så på den. Paulus udtaler en tilsvarende underlig sandhed om korset, idet han siger, at Jesus blev GJORT til synd for os, skønt han ikke kendte synd (2 Korinther 5:21). Kuren blev ophøjet i samme skikkelse som forbandelsen.)

I. FADEREN SELV KALDER SØNNEN "GUD" OG "HERRE"

11. HEBRÆERNE 1:1 Efter at Gud forud havde talt mange Gange og på mange Måder, til Fædrene ved Profeterne, så har han ved Slutningen af disse Dage talt til os ved sin Søn (2) hvem han har sat til Arving af alle Ting, ved hvem han også har skabt Verden; (3) han, som - efterdi han er hans Herligheds Glans og

hans Væsens udtrykte Billede og bærer alle Ting med sin Krafts Ord - efter at have gjort Renselse fra Synderne har sat sig ved Majestæten højre Hånd i det høje

HAN HAR TALT TIL OS VED SIN SØN + VED HVEM HAN OGSÅ HAR SKABT VERDEN → HANS HERLIGHEDS GLANS OG HANS VÆSENS UDTRYKTE BILLEDE.

12. HEBRÆERNE 1:5 Thi til hvilken af Englene sagde han nogen Sinde: “Du er min Søn, jeg har født dig i Dag”? og fremdeles: “Jeg skal være ham en Fader, og han skal være mig en Søn”? **[G4416 prototokos ■]** (6) Og når han atter indfører den førstefødte i Verden, hedder det: “Og alle Guds Engle skulle tilbede ham”.

THI TIL HVILKEN AF ENGLENE SAGDE HAN NOGEN SINDE: “DU ER MIN SØN? → OG ALLE GUDS ENGLE SKULLE TILBEDE HAM.

(Mine personlige tanker: Hele det første kapitel i Hebræerbrevet fører ét langt argument. Argumentet er, at Sønnen ikke er en engel og aldrig har været en engel. Dette punkt er værd at bemærke i et studie, der lige har brugt mange sider på en skikkelse kaldet "Herrens engel." Det hebraiske ord malak betegner et ærinde. Guds egen Søn udførte dette ærinde flere gange i Det Gamle Testamente. Men forfatteren af Hebræerbrevet vil ikke lade nogen placere Sønnen blandt de skabte engle. Englene bliver befalede at tilbede Sønnen.)

13. HEBRÆERNE 1:8 men om Sønnen: “Din Trone, o Gud! står i al Evighed, og Rettens Kongestav er dit Riges Kongestav. (9) Du elskede Retfærdighed og hadede Lovløshed, derfor har Gud, din Gud, salvet dig med Glædens Olie fremfor dine Medbrødre”. (10) Og: “Du, Herre! har i Begyndelsen grundfæstet Jorden, og Himlene ere dine Hænders Gerninger. (11) De skulle forgå, men du bliver; og de skulle til Hobe ældes som et Klædebon (12) ja, som et Klæde skal du sammenrulle dem, og de skulle omskiftes; men du er den samme, og dine År skulle ikke få Ende”.

MEN TIL SØNNEN SIGER HAN: DIN TRONE, O GUD, STÅR I EVIGHEDERNES EVIGHED → DU, HERRE, HAR I BEGYNDELSEN GRUNDLAGT JORDEN.

(Mine personlige tanker: Læs de første fem ord af Hebræerbrevet 1:8 igen: "Men til Sønnen siger han." Det er ikke forfatteren af Hebræerbrevet mening om Jesus. Det gengiver Gud Faderen, som taler direkte til Sønnen. Faderen kalder Sønnen "Gud," kalder derefter Sønnen "Herre," og tilskriver derefter Sønnen æren for at have skabt jorden og himlene. Hvis en person ønsker at hævde, at Sønnen aldrig kaldes Gud i Skriften, må denne person forholde sig til dette vers, hvor Faderen kalder Sønnen Gud.)

FORSKELLIGT SYN, SAMME SCENE — en sang skrevet til en konge, og Faderen der citerer den for sin Søn

SALME 45:7–45:8 (KJV 45:6-7) Din Trone, o Gud, står evigt fast, en Retfærds Stav er din Kongestav. (7) Du elsker Ret og hader Uret; derfor salvede Gud, din Gud, dig med Glædens Olie fremfor dine Fæller

DIN TRONE, O GUD, STÅR EVIGT FAST → DIN GUD, DIG MED GLÆDENS OLIE FREMFOR DINE FÆLLER.

SALME 102:26–102:28 (KJV 102:25-27) Du grundfæstet fordum Jorden, Himlene er dine Hænders Værk; (26) de falder, men du består, alle slides de op som en Klædning; (27) som Klæder skifter du dem; de skiftes, men du er den samme, og dine År får aldrig Ende!

DU GRUNDFÆSTED FORDUM JORDEN → OG DINE ÅR FÅR ALDRIG ENDE.

(Mine personlige tanker: Dette er et sted, hvor det giver reel indsigt at læse to skriftsteder side om side. Salme 45 er en bryllupssang. Salme 102 er bøn fra en mand i nød. I Salme 102 er disse ord rettet til Herren, Israels Gud, som skabte verden. Begge salmer blev skrevet århundreder før Jesu fødsel i Betlehem. Hebræerbrevet 1 citerer begge salmer. Hebræerbrevet 1 fremstiller begge salmer som Gud Faders ord. Hebræerbrevet 1 anvender begge salmer på Sønnen. Læg mærke til de små forskelle i ordlyden mellem de oprindelige salmer og citaterne i Hebræerbrevet 1. Bibelen skjuler ikke disse små forskelle, og det gør dette studie heller ikke. Det, der ikke ændrer sig mellem salmerne og Hebræerbrevet 1, er identiteten på den person, ordene handler om.)

J. HERREN SAGDE TIL MIN HERRE — VERSET SOM AFSLUTTEDE DISKUSSIONEN

J1. SALME 110:1 Af David. En Salme. HERREN sagde* til min Herre: “Sæt dig ved min højre hånd, til jeg lægger dine fjender som en skammel for dine fødder!” { [*på hebr. det Ord, der bruges om Herrens

Åbenbaring for Profeterne.]} **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Fra Zion udrækker HERREN din Vældes Spir; hersk midt iblandt dine Fjender!

HERREN SAGDE TIL MIN HERRE: SÆT DIG VED MIN HØJRE HÅND → INDIL JEG LÆGGER DINE FJENDER SOM SKAMMEL FOR DINE FØDDER.

(Mine personlige tanker: Denne ene linje i Salme 110:1 bærer mere betydning, end en første læsning viser. På engelsk er begge ord trykt som "Lord." Det eneste tegn på forskellen er brugen af store bogstaver. Det første ord er trykt med store bogstaver, LORD. Det andet ord er ikke trykt med store bogstaver. Under det engelske ligger der to forskellige hebraiske ord. Det første hebraiske ord er Guds pagtsnavn, Yehovah (H3068). Store bogstaver i KJV betyder altid, at det underliggende hebraiske ord er Yehovah. Det andet hebraiske ord er adown (H113), et ord for en herre eller en hersker. Den form af adown, der bruges her, lyder "min Herre." David, som skrev denne salme, nedskriver Gud, der taler til en, David kalder sin egen Herre. Overvej nu det enkle spørgsmål. David var Israels konge. Hvem var hans Herre? Svaret bliver mere underligt, når man husker, at Gud lovede, at Kristus skulle komme fra Davids egen slægt, generationer senere. En mand kalder normalt ikke sit eget barnebarns barnebarn "min Herre.")

J2. HAN SPURGTE DEM SELV DEROM, OG INGEN KUNNE SVARE

MATTHÆUS 22:41 Men da Farisæerne vare forsamlede, spurgte Jesus dem og sagde: (42) "Hvad tykkes eder om Kristus? Hvis Søn er han?" De sige til ham: "Davids." (43) Han siger til dem: "Hvorledes kan da David i Ånden kalde ham Herre, idet han siger: (44) Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd, indtil jeg får lagt dine Fjender under dine Fødder. (45) Når nu David kalder ham Herre, hvorledes er han da hans Søn?" (46) Og ingen kunde svare ham et Ord, og ingen vovede mere at rette Spørgsmål til ham efter den Dag.

NÅR DAVID DA KALDER HAM HERRE, HVORLEDES ER HAN DA HANS SØN? → OG INGEN KUNNE SVARE HAM ET ORD.

(Mine personlige tanker: Jesus gav ikke farisæerne svaret på sit eget spørgsmål i Matthæus 22:41-46. Han stillede det og lod det stå ubesvaret. Det står stadig ubesvaret selv nu, og det har stadig kun ét svar, der passer. Kristus er Davids søn efter kødet, og Davids Herre efter hvad han var, før David blev født.)

J3. PETER BRUGTE DET SAMME VERS DEN DAG, MENIGHEDEN BEGYNDTE

APOSTELENE GERNINGER 2:32 Denne Jesus oprejste Gud, hvormed vi alle ere Vidner. (33) Efter at han nu ved Guds højre Hånd er ophøjet og af Faderen har fået den Helligånds Forjættelse, har han udgydt denne, hvilket I både se og høre. (34) Thi David for ikke op til Himmelen; men han siger selv: "Herren sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre Hånd (35) indtil jeg får lagt dine Fjender som en Skammel for dine Fødder." (36) Derfor skal hele Israels Hus vide for vist, at denne Jesus, hvem I korsfæstede, har Gud gjort både til Herre og til Kristus."

DAVID FOR IKKE OP TIL HIMLENE → GUD HAR GJORT DENNE JESUS, HVEM I HAVE KORSFÆSTET, BÅDE TIL HERRE OG TIL KRIST.

(Mine personlige tanker: Peters argument i Apostlenes Gerninger 2:29-36 er kort. Peters argument har ikke brug for nogen snu. David skrev om en, der sætter sig ved Guds højre hånd. David gik aldrig op for at sætte sig ved Guds højre hånd. En person kunne gå og se på Davids grav, siger Peter nogle vers tidligere. Salmen handlede derfor ikke om David. Peter nævner derefter den person, salmen handlede om. Peter nævner denne person uden nogen mildning overhovedet: "denne samme Jesus, som I have korsfæstet." Peter kalder denne person "både Herre og Kristus.")

J4. SAMME SALME SIGER ENDNU EN TING — OG HEBRÆERBREVET BYGGER ET HELT ARGUMENT PÅ DET

SALME 110:4 HERREN har svoret og angrer det ej: "Du er Præst evindeligt på Melkizedeks Vis."

HERREN HAR SVORET OG ANGRER DET EJ → DU ER PRÆST EVINDELIG PÅ MELKIZEDEKS VIS.

HEBRÆERNE 5:5 Således har ej heller Kristus tillagt sig selv den Ære at blive Ypperstepræst, men den, som sagde til ham: "Du er min Søn, jeg har født dig i Dag," (6) som han jo også siger et andet Sted: "Du er Præst til evig Tid, efter Melkisedeks Vis,"

SÅLEDES HAR EJ HELLER KRISTUS TILLAGT SIG SELV DEN ÆRE AT BLIVE YPPERSTEPRÆST → DU ER PRÆST TIL EVIG TID, EFTER MELKISEDEKS VIS.

HEBRÆERNE 7:3 uden Fader, uden Moder, uden Slægtregister, uden Dages Begyndelse og uden Livs Ende, men gjort lig med Guds Søn, - han forbliver Præst for bestandig.

HVERKEN BEGYNDELSE PÅ DAGE ELLER ENDE PÅ LIV → FORBLIVER EN PRÆST BESTANDIG.

HEBRÆERNE 7:24 men denne har et uforgængeligt Præstedømme, fordi han bliver til evig Tid (25) hvorfor han også kan fuldkomment frelse dem, som komme til Gud ved ham, efterdi han lever altid til at gå i Forbøn for dem.

HAN BLIVER TIL EVIG TID + HAR ET UFORANDERLIGT PRÆSTEDØMME → HAN ER I STAND TIL AT FRELSE DEM FULDKOMMENT.

(Mine personlige tanker: En kort salme indeholder meget. Salme 110 nævner en, som David kalder sin Herre, siddende ved Guds højre hånd. Salme 110 nævner en konge, der regerer ud fra Zion. Salme 110 nævner en præst for evigt, af en orden ældre end Israels præsteskab, tilsvoret af Gud med en ed, som Gud ikke vil tage tilbage. I det gamle Israel holdt loven kongens embede og præstens embede adskilt. En mand fik ikke lov til at besidde begge embeder under den lov. Salme 110 giver begge embeder til én person. Hebræerbrevet bruger flere kapitler på at forklare, hvem denne person er.)

K. OPREJST FRA GRAVEN — OG LEVENDE I DIG

K1. SELVE KENDSGERNINGEN, OG HVORDAN DEN BLEV OVERLEVERET

1 KORINTERNE 15:3 Jeg overleverede eder nemlig som noget af det første, hvad jeg også har modtaget: at Kristus døde for vore Synder, efter Skrifterne; (4) og at han blev begravet; og at han er bleven oprejst den tredje Dag, efter Skrifterne;

KRISTUS DØDE FOR VORE SYNDER EFTER SKRIFTERNE + HAN BLEV BEGRAVET + HAN OPSTOD PÅ TREDJEDAGEN.

1 KORINTERNE 15:20 Men nu er Kristus oprejst fra de døde, som Førstegrøde af de hensovede.

KRISTUS ER OPSTANDEN FRA DE DØDE, OG BLEVET FØRSTEGRØDEN AF DEM, SOM ER HENSOVEDE.

K2. HVAD OPSTANDELSEN BEVISTE OM HAM

ROMERNE 1:3 om hans Søn, født af Davids Sæd efter Kødet (4) kraftelig bevist som Guds Søn efter Helligheds Ånd ved Opstandelse fra de døde, Jesus Kristus, vor Herre

KOMMEN AF DAVIDS SÆD EFTER KØDET → BEVIST AT VÆRE GUDS SØN I KRAFT, VED OPSTANDELSEN FRA DE DØDE.

(Mine personlige tanker: Paulus placerer igen begge halvdele af svaret i én sætning, i rækkefølge, i Romerbrevet 1:3-4. Jesus kom fra Davids slægt, i kødet. Jesus blev erklæret Guds Søn med kraft, ved at komme ud af graven. Enhver person kan hævde at være Guds Søn. Kun Jesus har nogensinde haft den påstand bevist ved at opstå fra de døde.)

K3. DET GAMLE TESTAMENTE SAGDE DET FØRST

SALME 16:10 Thi Dødsriget giver du ikke min Sjæl, lader ikke din hellige skue Graven*. { [*den græske Oversættelse: Forrådnelse.] } (11) Du lærer mig Livets Vej; man mættes af Glæde for dit Åsyn, Livsalighed er i din højre for evigt.

DU VIL IKKE LADE MIN SJÆL BLIVE I DØDSRIGET → EJ HELLER LADE DIN HELLIGE SE FORRÅDNELSE.

APOSTELENE GERNINGER 2:29 I Mænd Brødre! Jeg kan sige med Frimodighed til eder om Patriarken David, at han er både død og begravet, og hans Grav er hos os indtil denne Dag. (30) Da han nu var en Profet og vidste, at Gud med Ed havde tilsvoret ham, at af hans Lænds Frugt skulde en sidde på hans Trone (31) talte han, forudseende, om Kristi Opstandelse, at hverken blev han ladt tilbage i Dødsriget, ej heller så hans Kød Forrådnelse.

DAVID ER BÅDE DØD OG BEGRAVET → HAN SÅ DETTE FORUD OG TALTE OM KRISTI OPSTANDELSE.

K4. OG NU — HAN LEVER I DE MENNESKER, HAN FRELSTE

ROMERNE 8:11 Men om hans Ånd, der oprejste Jesus fra de døde, bor i eder, da skal han, som oprejste Kristus fra de døde, levendegøre også eders dødelige Legemer ved sin Ånd, som bor i eder.

HANS ÅND, SOM OPREJSTE JESUS FRA DE DØDE, BOR I EDER → HAN SKAL OGSÅ LEVENDEGØRE EDER DØDELIGE LEGEMER.

GALATERNE 2:20 Med Kristus er jeg korsfæstet, og det er ikke mere mig, der lever, men Kristus lever i mig; men hvad jeg nu lever, i Kød, det lever jeg i Troen, på Guds Søn, som elskede mig og gav sig selv hen for mig.

JEG ER KORSFÆSTET MED KRISTUS → IKKE MERE MIG SELV, MEN KRISTUS LEVER I MIG.

KOLOSENSERN 1:27 hvem Gud vilde tilkendegive, hvilken Rigdom på Herlighed iblandt Hedningerne der ligger i denne Hemmelighed, som er Kristus i eder, Herlighedens Håb **[G3466 musterion ■]**

DENNE HEMMELIGHED = KRISTUS I EDER, HÅBET OM HERLIGHED.

JOHANNES 14:23 Jesus svarede og sagde til ham: "Om nogen elsker mig, vil han holde mit Ord; og min Fader skal elske ham, og vi skulle komme til ham og tage Bolig hos ham.

DERSOM NOGEN ELSKER MIG, VIL HAN HOLDE FAST VED MINE ORD → VI VIL KOMME TIL HAM OG TAGE BOLIG HOS HAM.

(Mine personlige tanker: Følg hele denne studies linje til dens konklusion. Jesus var hos Faderen, før noget var skabt. Jesus åbenbarede sig for mennesker i Det Gamle Testamente, og de mennesker levede. Jesus blev født af en kvinde i en lille by. Jesus blev dræbt på en høj, på et træ, uden for en by. Jesus kom ud af graven. Bibelen siger nu, at Jesus lever i mennesker. Denne konklusion er, hvor denne studie har været på vej hele tiden. Pointen med denne studie var aldrig at vinde en diskussion om, hvem Jesus er. Pointen med denne studie er, at den, som er alt dette, ønsker at leve inden i dig. Læg også mærke til Johannes 14:23: "vi vil komme." Den flertalsstemme, der indledte Bibelen i 1. Mosebog 1:26, er stadig til stede her.)

L. HAN KOMMER TILBAGE — OG VALGET, DER VARER EVIGT

L1. HAN KOMMER, OG HVERT ØJE SKAL SE HAM

APOSTELENE GERNINGER 1:9 Og da han havde sagt dette, blev han optagen, medens de så derpå, og en Sky tog ham bort fra deres Øjne. (10) Og som de stirrede op imod Himmelen, medens han for bort, se, da stode to Mænd hos dem i hvide Klæder (11) og de sagde: "I galilæiske Mænd, hvorfor stå I og se op imod Himmelen? Denne Jesus, som er optagen fra eder til Himmelen, skal komme igen på samme Måde, som I have set ham fare til Himmelen."

SOM ER OPTAGEN FRA EDER TIL HIMMELEN, SKAL KOMME IGEN PÅ SAMME MÅDE, SOM I HAVE SET HAM FARE TIL HIMMELEN.

AABENBARINGEN 1:7 Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øje skal se ham, også de, som have gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer skulle jamre ved hans Komme. Ja, Amen!

HVERT ØJE SKAL SE HAM + OGSÅ DE, SOM HAVE GENNEMSTUNGET HAM.

L2. 2 TESSALONIKERNE 1:7 og eder, som trænges, Hvile med os ved den Herres Jesu Åbenbarelse fra Himmelen med sin Krafts Engle **[G1557 ekdikesis ■]** (8) med Lueild, når han tager Hævn over dem, som ikke kende Gud, og over dem, som ikke lyde vor Herres Jesu Evangelium (9) de, som jo skulle lide Straf, evig Undergang bort fra Herrens Ansigt og fra hans Vældes Herlighed. (10) når han kommer for på hin Dag at herliggøres i sine hellige og beundres i alle dem, som have troet; thi troet blev vort Vidnesbyrd til eder.

I FLAMMENDE ILD, NÅR HAN TAGER HÆVN OVER DEM, SOM IKKE KENDER GUD, OG SOM IKKE ADLYDER EVANGELIET → NÅR HAN KOMMER FOR AT FORHERLIGES I SINE HELLIGE.

(Mine personlige tanker: Læs 2 Thessalonikerbrev 1:8 langsomt. 2 Thessalonikerbrev 1:8 nævner to grupper, ikke én gruppe. Den første gruppe KENDER ikke Gud. Den anden gruppe ADLYDER ikke evangeliet. At kende og at adlyde nævnes sammen i det samme vers. Læg også mærke til 2 Thessalonikerbrev 1:10, som er en del af den samme sætning. Den samme Jesu komme, som er ild for den ene gruppe, er herlighed for den anden gruppe. Dette er én enkelt begivenhed. Hvilken side af den begivenhed et menneske er på, afgøres nu, ikke senere.)

L3. AABENBARINGEN 19:11 Og jeg så Himmelen åben, og se en hvid Hest, og han, som sad på den, kaldes trofast og sanddru, og han dømmer og kæmper med Retfærdighed. (12) Men hans Øjne vare Ildslue, og på hans Hoved var der mange Kroner; han havde et Navn skrevet, hvilket ingen kender, uden han selv; (13) og han var iført en Kappe, dyppet i Blod, og hans Navn kaldes: Guds Ord.

HAN, SOM SAD PÅ DEN, KALDTE TROFAST OG SANDDRU → HANS NAVN KALDES GUDS ORD.

AABENBARINGEN 19:16 Og på Kappen, på sin Lænd har han et Navn skrevet: Kongers Konge og Herrers Herre.

KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE.

(Mine personlige tanker: Læg mærke til én lille linje i Åbenbaringen 19:12. Jesus havde et navn skrevet, som intet menneske kendte, men han alene kendte det navn. De navne, dette studie ER givet, findes i det samme afsnit. Disse navne er Trofast og Sanddru. Guds Ord. Kongernes Konge og Herrernes Herre.)

L4. BØGERNE ÅBNET

AABENBARINGEN 20:11 Og jeg så en stor, hvid Trone og ham, som sad derpå; for hans Åsyn flyede Jorden og Himmelen, og der blev ikke fundet Sted for dem. (12) Og jeg så de døde, de store og de små, stående for Tronen, og Bøger blev åbnet; og en anden Bog blev åbnet, som er Livets Bog; og de døde bleve dømt efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. (13) Og Havet afgav de døde, som vare i det; og Døden og Dødsriget afgav de døde, som vare i dem, og de bleve dømt, hver efter sine Gerninger. (14) Og Døden og Dødsriget bleve kastede i Ildsøen. Dette er den anden Død, Ildsøen. (15) Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen.

BØGERNE BLEV ÅBNET + EN ANDEN BOG BLEV ÅBNET, SOM ER LIVETS BOG → HVEM DER IKKE BLEV FUNDET SKREVET I LIVETS BOG, BLEV KASTET I ILDSØEN.

(Mine personlige tanker: To slags bøger fremtræder ved tronen i Åbenbaringen 20:12. Den ene slags bog optegner, hvad folk gjorde. Den anden slags bog optegner navne, kaldet livets bog. Åbenbaringen 20:12 siger ikke, at nogen blev frelst ved det, der stod skrevet i gerningernes bøger. Åbenbaringen 20:15 siger, at det ene, som afgjorde udfaldet, var, om en persons navn var skrevet i livets bog.)

L5. VALGET, SAGT SÅ TYDELIGT SOM BIBELEN NOGENSINDE SIGER NOGET

JOHANNES 3:18 Den, som tror på ham, dømmes ikke; men den, som ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne Søns Navn.

DEN, SOM IKKE TROR, ER ALLEREDE DØMT.

JOHANNES 3:36 Den, som tror på Sønnen, har et evigt Liv; men den, som ikke vil tro Sønnen, skal ikke se Livet, men Guds Vrede bliver over ham.”

DEN, SOM TROR PÅ SØNNEN, HAR ET EVIGT LIV.

ROMERNE 6:23 thi Syndens Sold er Død, men Guds Nådegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre.

THI SYNDENS SOLD ER DØD → MEN GUDS NÅDEGAVE ER ET EVIGT LIV I KRISTUS JESUS, VOR HERRE.

(Mine personlige tanker: Romerbrevet 6:23 er det centrale vers i hele denne bibelstudie. Romerbrevet 6:23 er én kort sætning med to halvdeler. Synden har en løn, som skal betales, og den løn er døden. Den betaling sker på en af to måder. Enten betaler et menneske selv, for evigt, eller også modtager man det, som Jesus allerede har betalt, som en gave. Det er hele valget. Ingen slipper for at træffe det valg, for ikke at vælge er det samme som at vælge den første vej. Alt i denne bibelstudie, fra "lad os gøre mennesket" i 1 Mosebog 1:26 og helt frem til tronen i Åbenbaringen 20, har peget frem mod netop denne ene beslutning. Der er stadig tid til at træffe den beslutning. Jesus kalder stadig.)

L6. APOSTELENE GERNINGER 4:12 Og der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Mennesker, ved hvilket vi skulle blive frelst.

OG DER ER IKKE FRELSE I NOGEN ANDEN → THI DER ER IKKE NOGET ANDET NAVN UNDER HIMMELEN, GIVET IBLANDT MENNESKER, VED HVILKET VI SKULLE BLIVE FRELSTE.

AFSLUTNING

AABENBARINGEN 22:17 Og Ånden og Bruden sige: Kom! Og den, som hører, sige: Kom! Og den, som tørster, han komme; den, som vil, han modtage Livets Vand uforskyldt!

OG ÅNDEN OG BRUDEN SIGE: KOM → SOM VIL, HAN MODTAGE LIVETS VAND UFORSKYLDT.

JOHANNES 3:17 Thi Gud sendte ikke sin Søn til Verden, for at han skal dømme Verden, men for at Verden skal frelses ved ham.

THI GUD SENDTE IKKE SIN SØN TIL VERDEN, FOR AT HAN SKAL DØMME VERDEN → MEN FOR AT VERDEN SKAL FRELSSES VED HAM.

(Mine personlige tanker: Den sidste indbydelse i Bibelen kræver ingenting, og den bliver tilbudt til enhver. Ordet, der bruges, er "hvo som helst." Det ord udelukker ingen, med vilje. Det udelukker ikke den værste person, der læser dette studie, eller den person, der allerede har sagt nej i årevis. Jesus, som er alt dette, er den, der siger Kom. Alt et menneske skal gøre, er at komme og tage livets vand.)

ØVELSESQUIZ

1. 1 Mosebog 1:26 — Og Gud sagde: Lad os gøre mennesker i vort billede:

- a) efter vort billede
- b) og se, det var såre godt
- c) i Guds billede skabte han ham

Esajas 7:14 — Se, en jomfru skal blive frugtsommelig og føde en søn:

- a) og du skal kalde hans navn JESUS
- b) og skal kalde hans navn Immanuel
- c) og de skulle kalde hans navn Immanuel

3. Dommerbogen 13:22 — Og Manoa sagde til sin hustru: Vi skal visselig dø.

- a) fordi jeg er en mand med urene læber
- b) for det sted, du står på, er hellig jord
- c) fordi vi har set Gud

4. Salme 110:1 — HERREN sagde til min Herre: Sæt dig ved min højre hånd:

- a) indtil jeg gør dine fjender til din fodskammel
- b) hersk du midt iblandt dine fjender
- c) indtil jeg lægger dine fjender som en skammel for dine fødder

5. Hebræerne 1:8 — Men til Sønnen siger han: Din trone, o Gud, står i evighedernes evighed:

- a) et retfærds scepter er dit riges scepter
- b) dit riges scepter er et retfærdigt scepter
- c) og herredømmet skal hvile på hans skulder

6. 1 Mosebog 22:8 — Gud vil selv udse sig et lam til brændofferet:

- a) og lagde det på Isak, sin søn
- b) så gik de begge sammen
- c) se ilden og veden

7. 2 Thessalonikerbrev 1:9 — De, som skal straffes med evig undergang bort fra Herrens åsyn:

- a) og fra hans krafts herlighed
- b) som er den anden død
- c) og for hans majestæts herlighed

SVARNØGLE: 1-a, 2-b, 3-c, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

VIDNERNE BAG DETTE SVAR

Dette svar hviler ikke på én forfatters stemme. Moses, Josva, forfatteren af Dommerbogen, forfatteren af Krønikebøgerne og David bidrager alle til det. Det gør Esajas, Mika og Malakias også. Det gør Mattæus, Lukas og Johannes også. Peter taler pinsedag. Filip taler på en øde vej. Paulus skriver gennem otte breve. Forfatteren af Hebræerbrevet afslutter det. Det er femten stemmer, gennem

tyveogtyve bøger i Bibelen, fra Første Mosebogs første kapitel til Åbenbaringens sidste kapitel. Alle femten stemmer siger det samme om den samme person.

SÅDAN GRENER DETTE STUDIE SIG UD

HVORDAN EN SKYGGE PEGER MOD LYSET: VEDDET, DER BLEV LAGT PÅ ISAKS RYG (1 MOSEBOG 22:6), OG KORSET, DER BLEV LAGT PÅ SØNNENS RYG (JOHANNES 19:17). SKYGGEN VISTE SIG PÅ BJERGET. LEGEMET VISTE SIG UDEN FOR BYEN.

SÅDAN BETYDER ORDENE NOGET: ÉT ENGELSK ORD "HERRE" REPRÆSENTERER TO FORSKELLIGE HEBRAISKE ORD I SALME 110:1. DE TO HEBRAISKE ORD ER YHOVAH (H3068) OG ADOWN (H113). HELE DET ARGUMENT, JESUS FREMFØRTE I MATTHÆUS 22:45, HVILER PÅ DENNE FORSKEL.

→ **HVORDAN DETTE GÆLDER FOR DIG: JESUS ER IKKE KUN DEN, SOM KOM. JESUS ER IKKE KUN DEN, SOM KOMMER. JESUS ER DEN, SOM VIL LEVE I DIG NU (KOLOSSENERNE 1:27, GALATERNE 2:20).**

HVAD DETTE BETYDER FOR EVIGHEDEN: SYNDENS LØN ER DØDEN. GUDS NÅDEGAVE ER EVIGT LIV VED JESUS KRISTUS, VOR HERRE (ROMERNE 6:23). DET ER DE ENESTE TO MÅDER, HVORPÅ ET MENNESKE BETALER SYNDENS SKYLD.

SIDESPOR: SALME 110:4 OG HEBRÆERBREVET KAPITEL 7 ÅBNER OP FOR HELE LÆREN OM MELKIZEDEKS PRÆSTEDØMME. DENNE LÆRE BESKRIVER EN KONGE OG EN PRÆST FORENET I ÉN MAND, ÆLDRE END LOVEN, BEKRÆFTET VED EN ED, SOM GUD IKKE VIL TAGER TILBAGE. DENNE LÆRE FORTJENER SIT EGET FULDE STUDIUM.

→ **SIDESPOR: "OS" OG "VOR" I 1 MOSEBOG 1:26, HOLDT SAMMEN MED "ÉN HERRE" I 5 MOSEBOG 6:4, ÅBNER OP FOR DET FULDE STUDIE AF GUDHUSET. GUDHUSET ER ÉN GUD, HVOR FADEREN, SØNNEN OG HELLIGÅNDEN NÆVNES SOM DISTINKTE PERSONER GENNEM HELE BIBELEN. DETTE STUDIE BERØRTE KUN KANTEN AF DET FULDE STUDIE.**

→ **SIDESPOR: 2 THESSALONIKERBREV 1:7-10 OG ÅBENBARINGEN 19:11-16 ÅBNER OP FOR HELE LÆREN OM JESU GENKOMST. DENNE LÆRE OMFATTER VISSHEDEN OM JESU GENKOMST, PLUDSELIGHEDEN AF JESU GENKOMST OG BEFALINGEN OM AT VÅGE FOR JESU GENKOMST. SIG DET LIGEUD: SKRIFTEN FASTSLÅR VISSHEDEN OM JESU GENKOMST OG NÆGTER AT GIVE TIDSPLANEN FOR JESU GENKOMST (MATTHÆUS 24:36, APOSTLENES GERNINGER 1:7). DENNE TJENESTE NÆGTER OGSÅ AT GIVE TIDSPLANEN FOR JESU GENKOMST.**

SIDESPOR: 1. MOSEBOG 3:15, KVINDENS SÆD, ÅBNER OP FOR HELE TRÅDEN OM DEN LOVEDE SÆD. DENNE TRÅD LØBER GENNEM ABRAHAM (1. MOSEBOG 22:18), GENNEM DAVID (SALME 132:11), OG NÆVNES DIREKTE I GALATERBREVET 3:16.

→ **MULIG ÅBENBARING: JAKOB SPURGTE BRYDEKÆMPEN I 1 MOSEBOG 32 OM BRYDEKÆMPENS EGET NAVN OG BLEV AFVIST (1 MOSEBOG 32:29). MANOAH SPURGTE HERRENS ENGEL OM ENGLENS EGET NAVN OG BLEV FORTALT, AT NAVNET VAR PILIY (H6383), FOR UNDERFULDT TIL AT KUNNE VIDES (DOMMER 13:18). ESAJAS SIGER DEREFTER, AT BARNET, DER ER FØDT FOR OS, SKAL KALDES UNDERFULD, PELE (H6382), FRA SAMME ROD (ESAJAS 9:6). DET NAVN, DER BLEV TILBAGEHOLDT I DET GAMLE TESTAMENTE, FORKYNDES OVER ET LILLE BARN. I SLUTNINGEN AF BIBELEN, RIDENDE UD FRA HIMLEN, HAR JESUS STADIG ET NAVN, SOM INTET MENNESKE KENDER UNDTAGEN HAN SELV (ÅBENBARINGEN 19:12). NAVNET ER GIVET, OG NAVNET ER STADIG DYBERE, END DETTE STUDIUM ER BLEVET FORTALT.**

EN ÅBEN INDBYDELSE — HVEM DU END ER, FORTSÆT MED AT LÆSE

Du behøver ikke være kristen for at læse dette studie. Mange ting kan have bragt dig hertil. En søgen kan have bragt dig hertil. En diskussion kan have bragt dig hertil. Et spørgsmål, du har båret på i årevis, kan have bragt dig hertil. Nysgerrighed over for en andens tro kan have bragt dig hertil. Alt på denne hjemmeside er dit, gratis, på dit eget sprog. Vi spørger aldrig om dit navn. Vi spørger aldrig om dit land. Vi spørger aldrig, hvad du tror. Ét studie kan ikke fuldt ud beskrive Jesus. Vi lagde alt, hvad vi havde, i dette spørgsmål, og dette studie gik alligevel kun én vej gennem Bibelen. Jesus eksisterede før begyndelsen. Jesus eksisterer nu. Jesus kommer tilbage. Ingen enkelt side kan færdiggøre beskrivelsen af alt dette. Flere studier venter her. Studier om nåde venter her. Studier om visdom venter her. Studier om kundskab venter her. Studier om tålmodighed venter her. Studier om guds frygt venter her. Flere studier er på vej. Læs disse studier i den orden, du ønsker. Kontroller vores kilder undervejs. Hvert vers i disse studier er skrevet ud i sin fulde ordlyd, med vilje. Du behøver aldrig tage vores ord for noget. Du kan selv vurdere hvert vers.

Endnu en invitation følger denne. Vi vil ikke lade som om, at den invitation er skjult. Den invitation er studiet om, hvad et menneske skal gøre for at blive frelst. Læs det studie nu, hvis du vil læse det nu. Læs noget andet først, hvis du hellere vil læse noget andet først. Ingen tæller. Døren står åben, uanset hvad. Paulus talte ordene nedenfor i en by fuld af altre for guder, der ikke var hans egen Gud. Paulus talte disse ord til mennesker, der ikke havde bedt Paulus om at komme til den by:

APOSTELENE GERNINGER 17:26 Og han har gjort, at hvert Folk iblandt Mennesker bor ud af ét Blod på hele Jordens Flade, idet han fastsatte bestemte Tider og Grænserne for deres Bolig ⁽²⁷⁾ for at de skulde søge Gud, om de dog kunde føle sig frem og finde ham, skønt han er ikke langt fra hver enkelt af os;

GJORT AF ÉT BLOD ALLE FOLKESLAG PÅ JORDEN → FOR AT DE SKULDE SØGE HERREN, OG FINDE HAM + HAN ER IKKE LANGT FRA HVER ENKELT AF OS.

HEBRAISKE NØGLEORD

“engel / budbringer” — H4397 malak — en udsendt; et sendebud; en engel

Dette ord betegner et ærinde, ikke en natur. Dette ord bruges om mennesker. Dette ord bruges om profeter. Dette ord bruges om himmelske væsener. Dette ord i sig selv fortæller dig aldrig, HVAD den udsendte person er. Dette ord i sig selv fortæller dig kun, at en person blev udsendt. Den omgivende bibeltekst må fortælle dig resten. Den omgivende bibeltekst fortæller dig faktisk resten i disse fortællinger.

“Gud” — H430 elohim — Gud; guder; den sande Gud

Elohim er en flertalsform. Elohim bruges igen og igen om den ene sande Gud, sammen med verber i ental. Selve dette ord bærer den fylde, som denne studie undersøger.

“HERRE” — H3068 Yehovah — Guds pagtsnavn, skrevet i KJV som HERREN med store bogstaver

Overalt hvor HERREN forekommer med store bogstaver i Det Gamle Testamente, er Yehovah det hebraiske navn, der ligger bag det danske ord HERREN.

“Herre” — H113 adown — herre; mester; ejer; en som hersker

I Salme 110:1 lyder formen af adown "min Herre." Adown er et andet hebraisk ord end Yehovah, den HERRE, som taler til Davids Herre i det vers.

“én” — H259 echad — en; forenet; først

Echad er ordet i "Herren vor Gud er én Herre." Echad er det samme ord, der bruges om, at aften og morgen kaldes ÉN dag. Echad er det samme ord, der bruges om, at en mand og hans hustru bliver ÉT kød.

“eneste søn” — H3173 yachiyd — eneste; den eneste; enlig; kær

1 Mosebog 22 kalder Isak "din eneste søn" tre separate gange. Yachiyd betyder den eneste og alene.

“træ” — H6086 ets — et træ; ved; træværk; en planke; en pind

Ets er et hebraisk ord, der dækker både det levende træ og det fældede træ. Ets er ordet for det brændte, Abraham lagde på Isak.

“underfuld” — H6382 pele — et under; et vidunder; noget hinsides forstand

Pele er det første navn, der gives til barnet i Esajas 9:6.

“hemmelighed / underfuld” — H6383 piliy — vidunderlig; for vidunderlig til at kunne kendes

Piliy er ordet, som Herrens engel giver Manoa til at beskrive sit eget navn. Piliy kommer fra samme rod som navnet pele i Esajas 9:6.

“jomfru” — H5959 almah — en ung ugift kvinde; en jomfru; en pige

Almah er det ord, der bruges i Esajas 7:14.

“Immanuel” — H6005 Immanuwel — med os er Gud ■

Immanuwel er et navn, der i sig selv er en hel sætning. Matthæus oversætter dette navn for læseren.

“anfører / fyrste” — H8269 sar — en overordnet person; en høvding; en anfører; en fyrste; en hersker

Sar er titlen, som manden med det dragne sværd hævder uden for Jeriko.

“JEG ER” — H1961 hayah — at være; at eksistere; at blive
Hayah er rodordet bag "JEG ER DEN JEG ER" ved den brændende tornebusk.

GRÆSKE NØGLEORD

- “Ord” — G3056 logos** — et ord; et udsagn; det, der siges; udtrykket af en tanke
Johannes begynder ikke Johannesevangeliet med en fødsel. Johannes begynder Johannesevangeliet før begyndelsen.
- “boede” — G4637 skenoo** — at slå telt op; at slå lejr; at bo i et telt
"Ordet blev kød og tog bolig iblandt os." Dette vers beskriver, hvordan Gud levede i et menneskeligt legeme, ligesom et menneske bor i et telt.
- “enbårne” — G3439 monogenes** — kun født; enestående; den eneste af sin art
Monogenes bruges om Sønnen. Monogenes bruges om Isak i Hebræerne 11:17.
- “forkyndt” — G1834 exegeomai** — at føre ud; at bringe ud; at fortælle fuldt ud; at gøre kendt
Ingen har nogensinde set Gud. Den enbårne søn har ført Gud frem, så Gud kan ses.
- “forligt” — G2644 katallasso** — at forandre fra fjendskab til venskab; at føre tilbage til yndest
Katallasso navngiver hele grunden til korset, i ét ord.
- “forsoning” — G2643 katallage** — genoprettelsen af nåde; sammenføringen af to adskilte parter igen
Katallage stammer fra samme rod som katallasso ovenfor. Katallasso betegner selve forsoningshandlingen (genoprettelsen af venskabet mellem to, der var skilt fra hinanden). Katallage betegner resultatet af denne forsoning.
- “eftergivelse” — G859 aphasis** — en bortsendelse; en frigivelse; en løsladelse; tilgivelse
Uden udgydelse af blod sker der ingen bortsendelse af synd.
- “mysterium” — G3466 musterion** — en hemmelighed; noget engang skjult og nu åbenbaret
I Bibelen er et mysterium aldrig en gåde, der skal løses. Et mysterium i Bibelen er en hemmelighed, som Gud har besluttet at fortælle.
- “hævn” — G1557 ekdikesis** — det, som udgår af retfærdighed; en fuldstændig oprettelse af uret
Ekdikesis er ordet, der bruges i 2 Thessalonikerbrev 1:8. Ekdikesis betyder ikke ukontrolleret vrede. Ekdikesis betyder retfærdighed, der udføres fuldstændigt.
- “førstefødte” — G4416 prototokos** — førstefødt; først frembragt
Faderen siger "lad alle Guds engle tilbede ham" om Sønnen.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Danish Bible 1931 (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0); Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).